Hayat

SAYI: 10 1 MART 1962
125 KURUŞ

Bu sayıda:

1962 Paris İlkbahar ve Yaz modasının ilk kreasyonları

DÜNYA BASINI İLE AYNI GÜNDE

Hayat 'ta

25, 26, 27, 28 ve 29. SAYFALARDA

TARİH GAZETESİ

M.Ö. 78 den
M.Ö. 44
yılına kadar

Müvezziinizden istemeyi unutmayınız.

Bu mecmua «Basın Ahlâk Yasası» na uymağı kabul etmiştir.

PAULA PRENTISS

(Fotoğraf: M.G.M.)

HAFTALIK MECMUA

YIL: 6 SIRA No.: 283
SAYI: 10 CİLT: I 1962

SAHİBİ : Şevket RADO
Telefon : 22 52 50

NEŞRİYAT MÜDÜRÜ :
Hikmet Feridun ES
Telefon : 22 29 19

BU SAYIDA MESUL MÜDÜR :
Sadun ALTUNA
Telefon : 27 44 02

BASILDIĞI YER :
Tifdruk Matbaacılık Sanayii A. Ş. Basımevi, Divanyolu Türbedar sokak No: 22, İstanbul. SANTRAL : 22 48 88. Ankara Bürosu: İzmir Caddesi 7/18, Yenişehir.

MUHASEBE VE ABONE :
Çatalçeşme sokak, Aydınlık Han, Kat 2. Cağaloğlu - İstanbul. Telefon: 27 49 52

ABONE ŞARTLARI :
(Türkiye için)
Yıllık (52 Sayı) 60 T. L.
6 Aylık (26 Sayı) 30 T. L.
Yabancı memleketler için 100 T. Lirası karşılığı (âdi posta ile)
Yıllık : 11 $ veya 4 £
6 Aylık : 5.50 $ veya 2 £
Kıbrısta satış fiyatı: 100 mil.

Subscription Rates:
One year $ 11.—
Six months $ 5.50
to be paid through Central Bank of Turkey. Postage by regular mail is included. Postage by air mail at extra charge for individual countries.

NEW YORK MUHABİRİMİZ SARA KORLE BİLDİRİYOR

New York'ta Müzikle Tedavi Cemiyetinin balosuna Türk asıllı Prenses Nilüfer başkanlık etti

Bu baloyu tertibeden teşkilâtın gayesi hastanelerde müzik ile tedavi usulünü gerçekleştirmektir. New York özel muhabirimizin bu konu ile alâkalı bir yazısını aşağıda takdim ediyoruz.

HAYDARABAD PRENSESİ NİLÜFER

AMERİKADA da, dünyanın her tarafında olduğu gibi, sosyal yardım maksadiyle kurulmuş yüzlerce cemiyet vardır. Bu cemiyetlerin başlıca geliri hibe edilen aidatlardan başka, sık sık tertiplenen balolar, kermesler, konserler ve piyangolardır. En fazla gelir, balolardan temin edildiği için, kışın New Yorkun büyük otellerinde hemen hemen her iki gecedebir bir baloya gitmek mümkündür. Bazan biletlerin adam başına yüz, yüz elli dolâr olduğu bu balolarda, her zaman aynı simalara rastlanır. İsminin gazetelerdeki dedikodu sütunlarına geçmesini istiyen zenginler, daima gözönünde bulunmaktan hoşlanan sosyete mensupları, reklâm peşinde koşan artistler, balolarda sarfettikleri paraları gelir vergisinden indirebilecek iş adamları, böyle toplantılarda daima hazır ve nazırdır. Salonlar o kadar süslü, yiyecek ve içecek o kadar boldur ki, bazan hayır cemiyetinin eline bu yüzden pek az bir para kalır.

Bu kış mevsiminin en meşhur balosu «Müzik Sanatkârları Yardım Sandığı ve Muhtaç Hastaları Müzikle Tedavi Cemiyeti»nin tertiplediği senelik balo idi. Her yıl verilen bu balonun hususiyeti, Amerika dışından davet edilen meşhur bir şahsiyetin baloda şeref misafiri olarak bulunmasıdır. Bundan evvel, Avrupa hanedanına mensup birçok kimse bu vazifeyi görmüştür. Geçen yıl şeref misafirleri Yugoslav Prensi ve Prensesi Tomislavdı. Bu sene ise, Türk asıllı, Haydarabad Prensesi Nilüfer davet edilmişti. Zarif ve güzel Prenses Nilüfer, New York'a gelmiş, baloya riyaset etmiş ve Cemiyetin yaptığı işlerle yakından alâkadar olmuştur. Gazetelerde çıkan yazılarda Prenses Nilüfer'den hararetle bahsedilmekte ve kendisine «Milletlerarası iyi niyet elçisi» sıfatı verilmektedir.

CEMİYET NASIL ÇALIŞIYOR?

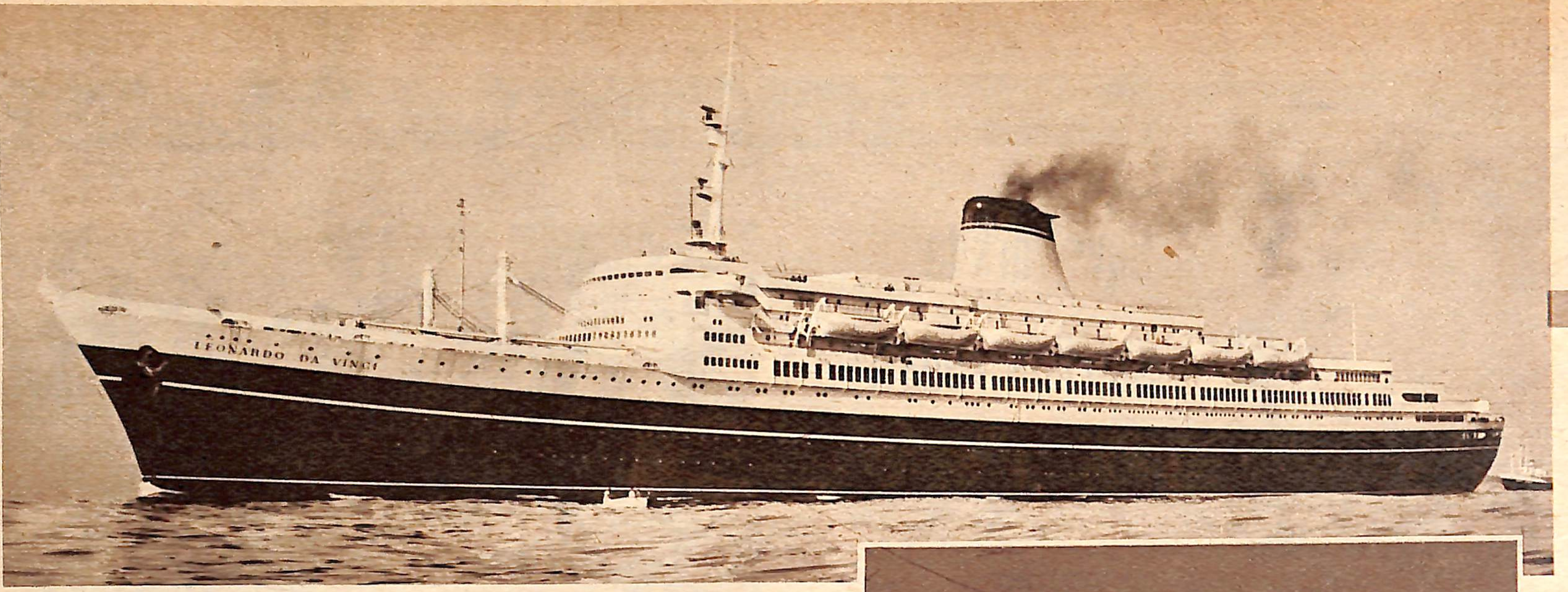
Bu baloyu tertibeden teşkilâtın gayesi, normal olarak alıştığımız ve bildiğimiz cemiyetlerinkinden biraz farklıdır. Modern tıp usullerine inanmış olan cemiyet üyeleri hastanelerde müzik ile tedavi usulünü gerçekleştirmeye çalışmaktadır. Bir taşla iki kuş vurmak istiyen Cemiyet, hem hastalara yardım etmek, hem de muhtaç müzisyenleri korumak için çalışmaktadır. Çalgı aleti alamıyan sanatkârlara malî yardımda bulunmak, iş temin etmekle yetinmiyen Cemiyet, bu gibi sanatkârlardan müteşekkil olan orkestraları veya tek şahısları çeşitli hastanelere ve müesseselere gönderip konser ve müzik dersi verdirmektedir.

Bugün artık Amerikada hastaları tedavi etmek için kullanılan ilâçların yanında, musikiden de istifade edilmektedir. Musiki, ilâcın yerini tutmamakla beraber, birçok vakalarda hastanın üzerinde yüzde yüz müspet netice bırakır.

Fen adamları ve müzisyenler bu hususta araştırmalar yapmakta ve musikinin insan vücudu üzerindeki tesirlerini tesbit etmektedir.

MUSİKİNİN AKIL HASTALARINA TESİRİ

Prenses Nilüfer, New York'ta hastaneleri gezerken, bir defa ben de bir ziyarete iştirak ettim ve New York'un en meşhur hastanelerinden biri olan «Bellevue» Hastanesine gittim; orada müziğin hasta ve felçli çocuklar, akıl hastaları üzerinde yaptığı tesiri gözümle gördüm. Bir hayli büyük olan ve içerisinde en aşağı üç bin kişinin çalıştığı «Bellevue», Amerikanın en eski, en harap ve en fazla bakıma muhtaç hastanelerinden biridir. Muazzam, köhne bir hanı andıran bu hükümet hastanesinde en iyi doktorlar, en yeni ve ileri aletler, tam teçhizatlı ameliyat salonları vardır. Burada hemşirelerin ve bakıcıların mühim bir kısmını, kendilerini yardım işlerine ve sosyal vazifelere vakfetmiş gönüllüler teşkil eder.

NEW YORKTA MÜZİKLE TEDAVİ CEMİYETİ BALOSU

Haydarabat Prensesi Nilüfer ile New York özel muhabirimiz Sara Korle (solda) «Bellevue» Hastanesinde çocuklara verilen şarkı dersini alâka ile dinliyorlar.

MUSİKİ ACIYI AZALTIYOR

Müziğin fende ne şekilde kullanıldığını izah etmek için burada birkaç misal vereceğim: Musiki beyin sinirlerinin faaliyetine tesir eder, acıyı hafifletir, koku, görme, his ve tat guddeleri ve tansiyon üzerinde büyük rolü vardır. Nabız atışını artırır veya azaltır, yorgunluğu giderir. Bugün artık Amerikada hastanelerin büyük bir kısmında ameliyattan evvel ve ameliyat sırasında müzik çalınmaktadır. Hareketsiz, lüzumundan fazla sakin akıl hastalarını harekete getirir, azılılara sükûnet verir. Yalnız her şeyin bir usulü olduğu gibi, bu müzik faslında da çok dikkatli davranmak lâzımdır. Tımarhanede sağa, sola saldıran, bağırıp çağıran delilere hafif melodi çalınırsa, bu, onların üzerinde hiçbir tesir yapmaz. Bunun için de evvelâ gayet kuvvetli ve yüksek bir bandô müziği ile başlamak, hastaların dikkatini bunun üzerine çekmek ve yavaş yavaş müziğin dozunu hafifletip gayet yumuşak parçalara geçmek lâzımdır. Musiki çok sinirli bir hastayı uyutursa, bu, hastanın sükûnet bulduğunu ve rahatladığını gösterir. Veremliler ağız muzıkası çalmasını öğrenirse, nefes alıp verme yüzünden ciğerleri genişler. Damarları atalete uğramış kimseler akordeon çalarsa, hareket neticesinde damarlar kuvvetlenir. Çocuk felci geçirmiş, eli ayağı tutmıyan hastalara Dernek tarafından hastanelere gönderilen müzisyenlerin sabır ve sebatla çalışmaları sayesinde zamanla her hangi bir çalgı çalması ve yeniden yaşamaya karşı alâka duyması öğretilir.

MEŞHUR VİRTÜOZLAR HASTANEDE

Cemiyet namına çalışan kadın, erkek müzisyenlerin vazifesi her gün haftanın muayyen saatlerinde muhtelif hastanelere, yaşlılar ve yoksullar evlerine gitmek ve kendilerine yardım etmekten âciz bu biçarelere kendi kendilerine yardım etmesini öğretmek ve onlara yaşama zevkini tattırmaktır.

Iyilik ve yardımsever bir münevver Amerikalı kadın olan Mrs. Lytle Hull'ın reislik ettiği bu cemiyet âzaları arasında meşhur piyanist Arthur Rubinstein ve daha birçok meşhurlar vardır. Geçenlerde ölen asrımızın en usta kemancı ve bestecilerinden Fritz Kreisler de, Cemiyetin en faal âzalarından biriydi.

APARTMAN ANTRELERİNDE MÜZİK

Musiki, ruhun gıdası olduğu için Amerikada birçok yeni apartmanların antrelerinde ve asansörlerinde hafif hafif, devamlı surette müzik çalmaktadır. Plâklar gayet hafif çalındığı için, âdeta belli belirsizdir. Allahtan böyle, yoksa, müziğe tahammülü olmıyan ve daima apartmanın antresinde bulunmak mecburiyetinde olan kapıcılardan birçoğu tekrar müzikle tedavi olmak üzere tımarhaneyi boylardı.

Hugh O'Brian ile Gloria Swanson, Çatıya da geldiler. Resimde Prenses Süreyyanın yeni sevgilisi olan yakışıklı televizyon yıldızı, Neslihan Tanrıyurt ile dansederken.

Leonardo da Vinci gemisinde bulunan şöhretlerin en genci güzel İtalyan televizyon yıldızı Franco Bloudeti idi.

Biri Sevgilisinden, Biri de Şöhretinden Uzaktaydı

Geçenlerde İstanbulu ziyaret eden «Leonardo da Vinci» gemisinin en ünlü iki yolcusu, sevgilisi Prenses Süreyyadan uzak bulunan şarkıcı kovboy Hugh O'Brian ile şöhretini artık kaybetmiş olan Joan Fontaine idi...

FOTOĞRAFLAR: EROL DERNEK

İstanbulu ziyareti esnasında tarihî yerleri gezen Joan Fontaine en çok Topkapı Sarayı'ndaki mücevherleri beğendi (solda). Karikatürist Ch. Adams, sevgilisi Joan Fontaine'in yanından hiç ayrılmadı (sağda).

Eski sinema ve televizyon yıldızı Gloria Swanson da İstanbulun en meşhur gece klüplerini dolaştı.

Ünlü aktör Zachary Scott, tiyatro aktrisi olan eşi Ruth Ford'la yolcu salonunda alışveriş yaparken.

Sohbet KÖŞESİ

SEVGİ İLE MENFAAT

HANGİ sevginin içinde menfaat duygusu yoktur, diye düşündüğünüz oluyor mu? Ben zaman zaman düşünüyorum da, maalesef çoğunun altında bir menfaat endişesinin saklı olduğunu görüyorum.

İşte evlât sevgisi! İçinde menfaatin hiçbir yeri yokmuş gibi görünür, değil mi? Halbuki nice ana-lar-babalar bilirim ki, çocuklarına besledikleri sevginin tesiriyle türlü fedakârlıklara katlanırken, büyüdükleri zaman onların kendilerine bakacaklarını hesabederler. İyi yetişmiş, açık tâbiriyle adam olmuş bir insan eğer anasına, babasına bakmıyorsa, o adam olmuş sayılmaz. Nankör bir insandır. Anasiyle babası o kadar sevgi ile büyüttükleri bu insandan nefret ederler. Gerçi anasiyle babasını, kendisine hayat veren varlıkları ihtiyaç içinde bırakan bir insan şüphesiz nankördür, aşağılık bir mahlûktur. Fakat bana öyle geliyor ki, hakiki sevginin içinde menfaat düşüncesi olmamalı. Çocuğu da bir çiçeği, bir musiki parçasını sever gibi sevmeli, öyle bir sevgi ile büyütmeliyiz.

Ben, çocuğunu büyütürken, «İleride adam olacak da bana bakacak» diye düşünen bir Avrupalı görmedim. Kız olsun, erkek olsun on sekiz yaşına gelinceye kadar ana-baba ister zengin, ister fakir olsunlar, çocuklarına bakmakla kendilerini mükellef sayarlar. Ondan sonra da, «Artık başının çaresine sen bak» diye koyveriyorlar. Çocuklarını sevmiyorlar mı? Seviyorlar tabiî; ama ondan bir şey beklemeyi akıllarına bile getirmiyorlar.

Bu, aslında Avrupalıya mahsus bir sevgi, bir terbiye sistemidir. Adam yetiştirmek bakımından daha müessir olduğundan şüphe etmemeli. Biz çocuklarımıza otuz yaşına kadar bakıyoruz da ne oluyor? Bize güveniyorlar; hayatı ciddiye almıyorlar; çalışmıyorlar. Sonra biz destek sıfatiyle arkalarından çekildik mi, perişan oluyorlar. Halbuki sevgi perişanlığa sebep olmaz.

Şimdi bir sual ortaya çıkıyor: «Bizim sevgimiz mi daha hakiki, Avrupalılarınki mi?» Çocuklarından hiçbir menfaat beklemedikleri için, şüphesiz onlarınki. Çocuğu on sekiz yaşına gelince serbes bırakmak sevgiye aykırı bir şey değildir. Bilâkis tabiî olan budur. Mademki artık çocuk değildirler; hayatın zorlukları karşısında kendilerini tek başlarına korumaya muvaffak olmaları lâzımdır. Nitekim hayvanlar da böyle yapmıyorlar mı? Bakıyor, büyütüyor ve kendilerini koruyacak hale geldiler mi, yavrularını kendi hallerine terkediyorlar.

Siz şimdi «Ama onlar hayvan!» diyebilirsiniz. Fakat bunun hayvanlıkla alâkası yok, tabiatla alâkası var. Siz hiç altı yaşına gelmiş de hâlâ anasının alâkasına muhtaç bir at gördünüz mü? O sütten kesildikten sonra pekâlâ anası, babası gibi kendi başına yaşıyabilir bir mahlûktur.

Hayvanlar da yavrularını çok severler; fakat bu sevgilerinin içinde en ufak bir menfaat endişesi yoktur. Dünyada hakiki mânasında sevgi de budur zaten. Menfaatsiz, karşılık beklemeden sevgi. En hakiki evlât sevgisi, en samimî kardeş sevgisi, arkadaş, dost sevgisi, hattâ vatan, millet sevgisi, içine menfaat sızmıyan sevgidir. Menfaat bekliyerek taşıdığımız sevgiler, o menfaati elde edemediğimiz zaman mevcut değildir. Menfaat sevgiyi bulandırır, berbadeder. Aslında büyük eserlerin anası olan sevgi, menfaatle karıştığı zaman hedefini şaşırır, eser vücuda getiremez.

Menfaatle karışık sevgilerin büyük rahatsızlıklara sebep olduğu şu günlerde ileri sürdüğüm bu aykırı gibi görünen fikirler belki size biraz tuhaf gelecektir. Ama biraz düşünecek olursanız, her halde bana hak vereceğinizi sanıyorum.

ŞEVKET RADO

Anneler ve genç kızlar!
Bu yazı sizin için!...

ŞAYET ANNENİZİN

Kızınızın yapmak istediği şeylere karşı nasıl davranırdınız ?...

Genç nesillerin davranışları etrafında anketler yapan tanınmış Fransız muharrirlerinden Bayan Anita Periere aşağıda okuyacağınız yazısında şayanı dikkat bazı neticelere varıyor. Annelerle kızları arasında fikir anlaşmazlıkları bizde de görüldüğü için, bu yazının hanım okuyucularımızı düşüncelere sevkedeceğini ümid ediyoruz. Bu yazıda, bilhassa genç kızların kendilerini annelerinin yerine koydukları zaman, anneleri gibi düşündükleri meydana çıkmaktadır. Acaba anneler mi haklı? Ama biz yazıyı okuyalım. Muharrir genç kızlara hitabederek diyor ki:

SIK sık bana annelerinizin çok sert ve otoriter olduğundan şikâyet edersiniz. Şüphesiz bunda gerçeğin payı yok değildir. Bunun için de sizleri uzun uzun dinlerim. Fakat gene de kendimi annenizin yerine koyunca, zaman zaman gülümsemekten, hattâ bazan ona hak vermekten kendimi alamam. Bu sefer, size de benimle beraber gülümsemek fırsatı vermek için eğlenceli bir anket hazırladım. İsterseniz, kendinizi annenizin yerine koyun ve beni dinleyin.

Daha iyisi, gelin ankete cevap veren genç kızların anlattıklarını dinleyin:

İlk olarak sual sorduğum genç kızın adı **Bernadette,** 21 yaşında ve bir hemşire okulunda öğrenci. Bernadette kanun karşısında rüştünü ispat etmiş, yetişkin bir genç kız ama, birçok bakımlardan anne ve babasına bağlı. Meselâ geçimine yetişmediği için onlardan para yardımı görüyor. Söyledikleri şunlar: **«21 yaşında bir insanın kendisine söylenilen şeyleri kabul etmesi için yeter derecede mâkul olması gerekir»** diyor. **«Meselâ: Bu gece erken yat! Bu hafta boyunca zaten pek de iyi uyumadın! gibi tavsiyeleri... Fakat benim 16 yaşlarında bir kızım olsa, ona daha çok karışır, birçok şeyleri yapmasına meydan vermem gibi geliyor. İnsan o yaşlarda çocukluktan çıkmanın verdiği cesaretle her şeyi görmek, her şeyi denemek ister. Ona şunları yaptırmazdım:**

- **Geceleri yalnız çıkmasını. İnsanın başına o yaşlarda her şey gelebilir.**
- **Gündüzleri makiyajlı gezmesini. O yaşlarda genç kızların cildi ergenlikle dolu olduğundan makiyaj deri sıhhati bakımından kötü netice verir.**
- **Dar etek giymesini. Çünkü o yaşlarda çok göze batan kıyafetle gezmeyi doğru bulmam.**
- **İnce, uzun topuklu ayakkabılar giymesini. Uzun topuğun genç kızları olduklarından çok büyük gösterdiği, hattâ zarafetini bozduğu kanaatindeyim.**
- **16 yaşından küçüklere yasak edilen filimleri görmesini. Bu gibi filimler, genç kızların şuuraltında kötü düşüncelerin yerleşmesine sebep olabilir.**
- **Bazı delikanlılarla arkadaşlık etmesini. Zira işsiz güçsüz, başı boş dolaşan o kadar kötü genç var ki zamanımızda...»**

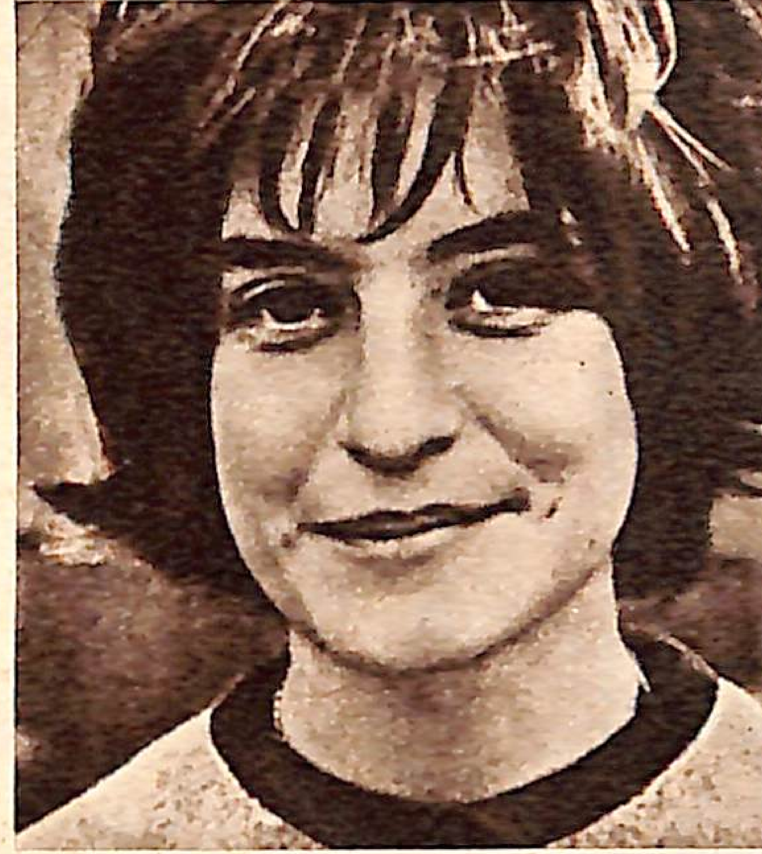
Verdiğiniz bu cevaplara bakılırsa, sizin ileride sert ve otoriter bir anne olacağınıza hiç şüphe yok. Hattâ annenizin size karşı davrandığından daha da sert. Fakat bu arada işi gürültüye, kavgaya dökmemeniz gerektiğini bilhassa hatırlatırım.

15 yaşındaki Maité: **«Şayet benim yaşımda bir kızım olursa, insana gülünç bir şekilde yürümesine sebep olan uzun topuklu ayakkabılardan giymesine asla müsaade etmiyeceğim»** diyor. **«Üstelik, çok dar ve kısa eteklikler de insanı olduğundan çok daha başka gösterdiği için, bunları giymesini de hoş görmiyeceğim. İzin vermiyeceğim şeylerden biri de geceleri gezmeye gitmesi... Koskoca gündüz, gezip eğlenmek için yetmiyor mu? Haddinden fazla incik boncuk takıp kokular sürünmesine de müsaade etmem. İsterse, kolonya sürebilir.»**

Buna mukabil, 17 yaşındaki Anne-Marie'nin daha başka fikirleri var: **«Kızımın geceleri tek başına partilere gitmesine, hafta sonlarında kızlı oğlanlı sayfiye gezilerine çıkmasına izin vermiyeceğim»** diyor. **«Bir genç kız, bence, akşam yemeği vaktinde evine dönmüş olmalıdır. Bir yere gideceği zaman nereye gittiğini ve ne zaman döneceğini soracağım. Bence mühim olanı çocukluk ve gelişme devresinde verilecek terbiyenin sağlamlığıdır. Temel bir kere sağlam oldu mu, gerisinden kork-**

ANKETE CEVAP VEREN GENÇ KIZLAR

BERNADETTE 21 YAŞINDA

MAITE 15 YAŞINDA

ANNE-MARIE 17 YAŞINDA

FREDERIQUE 18 YAŞINDA

BENEDICTE 17 YAŞINDA

ANNICK 17 YAŞINDA

YERİNDE OLSAYDINIZ

mayın. Ondan sonra kızımı serbes bırakabilirim sanıyorum. Her şeyden önce birbirimize güvenmeli, birbirimizi aldatmaya çalışmamalıyız.»

18 yaşındaki Frédérique ise, içki ve berber merakına tutuluyor: **«İnsan bunları yapacaksa, anne-babasının parasiyle değil, alnının teriyle kazandığı parayla yapmalıdır»** diyor. **«Genç kızların uzun topuklu ayakkabılar ve vücudun bütün hatlarını çıkartan elbiseler gitmesini uygun bulmuyorum.»**

20 yaşındaki ablası Chantal, kıyafete büyük önem veriyor: **«Bir insanın şahsiyetini kıyafetinden okumak mümkündür. İhmal edilmiş kıyafet, ihmal edilmiş bir karakterde bulunur, bunları da bir sürü ihmal edilmiş şeyler takibeder»** diyor.

Felsefe öğrencisi olan 17 yaşındaki Bénédicte ise, kızının evlenmesi bahis konusu olunca, onun üzerindeki bütün otoritesini kullanacağı fikrinde: **«Büyükler durumu gençlerden daha iyi görüyorlar»** diyor.

Matematik öğrencisi 17 yaşındaki Annick'in kendine göre bazı görüşleri var: **«Kızıma müsaade etmiyeceğimi bildiğim şeyler için annemden hiçbir zaman izin istemem»** diyor. **«Kaldı ki, ret cevabı alacağım bir konuda saatlerce münakaşa etmekten de hoşlanmam. Herkes bir olmaz. Kimi insan 13 yaşındayken tek başına seyahat eder, kimisi de yirmi yaşında dahi yarı yolda pasaportunu kaybeder, parasını düşürür, aklını kaçırır, en olmıyacak şeyleri yapar. Kimi kız vardır, utanmadan 16 yaşındayken erkeklerle flört eder; kimi kız vardır, herkese kendisine saygı göstermeyi telkin eder. Böyleleri erkeklerle arkadaşlık edebilir.»**

Bütün bunlardan çıkartılacak sonuç ne olabilir? Zaman zaman anne otoritesi karşısında içinizden isyan etmek gelse bile, gene onları haklı bulduğunuz zamanlar olur. Bu anketin sorularını sorduğum yüzden fazla genç kızdan hiçbiri de çıkıp bana: «Kızımı bırakır, istediğini yapıp, arzu ettiği gibi yaşamasına göz yumarım» dememiştir. Aksine hepsi de kızlarının dürüst, terbiyeli, namuslu, ideal bir genç kız olması için ellerinden geleni yapacaklarını belirtmişlerdir. Bu arada gene birçok anneye ve kıza on kadar sual sordum. Aldığım cevaplar şunlardır:

1. Kızınız çok şişmanladığından şikâyet edip rejim yapmaya başlamışsa:

A. Kavga etmek pahasına da olsa, yemek yemesi için ısrar mı edersiniz?

Yoksa:

B. Bunun doğru bir şey olmadığını, hastalanarak kendi gözleriyle görmesi için işi oluruna mı bırakırsınız?...

2. Kızınız hoşlanmadığınız bir kimseyle mektuplaşıyor ise:

A. O kimse hakkında gizlice tahkikat mı yaparsınız?

Yoksa:

B. Kızınıza kim olduğunu sorup, sözüne itimat mı edersiniz?

3. Kızınız yakışacağını ileri sürerek siyah bir örgü blûz istese ve siz de bunun kızınıza gitmiyeceğinden emin olsanız:

A. Bunu açıkça söyleyip, yakışacağını bildiğiniz renkte bir blûz mu alırsınız?

Yoksa:

B. Siyah bir blûz mu?

4. Arkadaşları eve gelip, sigara ve içki içerek öte beriyi dağıttılarsa:

A. Kızınızla kavga eder, fakat etrafı kendiniz mi toplarsınız?

Yoksa:

B. Hiç ses çıkartmayıp ortalığı kızınızın toplamasını mı beklersiniz?

5. Kızınız çok sigara içiyorsa:

A. Evde sigaraları saklayıp, her seferinde kızınızla kavga mı edersiniz?

Yoksa:

B. İşi oluruna bırakıp, «Bir gün hasta olunca anlar, sigarayı nasıl olsa bırakır» mı dersiniz?

6. On sekiz yaşındaki kızınız on beşinden fazla göstermiyorsa:

A. Onun hesabına memnun olup, genç gözükmesini bir avantaj mı sayarsınız?

Yoksa:

B. Kızınızın daha kadınca elbiseler giymesini, halini tavrını ona göre ayarlamasını mı istersiniz?

7. Kızınız size işe yaramıyan veya çirkin bir hediye almışsa:

A. Çok hoşlanmış gibi hediyeyi kabul mü edersiniz?

Yoksa:

B. Mümkünse aldığı yerden, bir başka şeyle değiştirmesini mi istersiniz?

8. Kızınız uygun görmediğiniz bir delikanlıyla evlenmek isterse:

A. Bu evliliğe mâni olmak için her çareye baş mı vurursunuz?

Yoksa:

B. Sükûnetle kanaatinizi söyleyip neticede bildiği gibi hareket etmekte serbes olduğunu mu hatırlatırsınız?

9. Gençliğinizde başınızdan geçen tecrübesizlikleri:

A. Kızınızın bilmesini lüzumsuz mu görürsünüz?

Yoksa:

B. Bu konudaki düşüncelerini anlamak için bütün teferruatına kadar anlatır mısınız?

10. Kızınızın edebiyat, müzik vs... gibi konulardaki zevki sizinkinden tamamen başkaysa:

A. Onun sevdiği kitapların berbat şeyler, dinlediği müziğin saçma, ettiği dansların da gülünç olduğunu mu söylersiniz?

Yoksa:

B. Her devrin kendine göre zevkleri var, deyip kızınızı bu konuda rahat mı bırakırsınız?

Garibtir, bu on suali bütün anneler A şeklindekine benzer tarzlarda cevaplandırdılar. Tabiî kızları da B'lerdeki gibi... Ama ne var ki, iki tarafın da kendilerine göre haklı olduğunu gözönünde bulundurmak gerekiyor. Zaten bütün dünyadaki anlaşmazlıkların birçoğu da, hep herkesin kendini haklı görmesinden, kabahati kabul etmemesinden çıkmıyor mu?

İş Yaratan Adamlar: 10

Onassis'in son resimlerinden biri.

Dünya Tankerlerinin Beşte Birine Sahip Olan İzmirli ONASSIS

YAZAN: GORONWY REES
ÇEVİREN: ORHAN Ş. YÜKSEL

İTALYAN bandıralı Thomasso di Savoia, Cenova limanından demir aldı...

Geminin içi ana-baba günü gibiydi. Erkekli kadınlı binden fazla göçmen, Güney Amerika'ya gidiyordu. Birinci Dünya Savaşını takibeden buhranlı yıllar sırasında, Avrupa'da geçim sahası bulamıyanlar için Amerika bir ümit kapısıydı. Kendi memleketlerinde geçinemiyen, türlü sebeplerle yurdundan çıkmış insanlar, Amerika'ya giderek, kendilerine yeni bir hayat kurmaya çalışıyorlardı.

Küçük bir gemi için bin kişi oldukça kalabalık bir yüktü. Ne doğru dürüst oturacak bir yer vardı, ne de yatacak... Yolcular gündüzleri güvertede, şurda burda birbirleriyle dertleşerek geçiriyorlardı ama, geceler pek zordu. Binden fazla yolcu, geminin ambarlarından dördünde üçer yüz kişilik gruplar halinde yatıyordu. Evet, bir ambarda, yere serilen öte beri üstünde perperişan yatan üç yüz kişi. Bu ambarlardan birindeki yüzlerce kişinin arasında İzmirli bir Rum vardı: Onassis!...

Çok değil, sadece birkaç yıl sonrasının milyoneri, 20-30 yıl sonrasının da milyarderi Onassis, cebinde birkaç yüz dolâr parasiyle kendisine yeni bir hayat kurmak üzere Güney Amerika'ya gidiyordu.

İZMİRDEN BUENOS AIRES'E

Onassis, 1906'da Akhisar'da doğdu. Babasının tütün ticareti yaptığı İzmir'de gayet müreffeh bir çocukluk hayatı geçirdi. Fakat 12 yaşındayken çıkan Birinci Dünya Harbi, daha sonra da Türk İstiklâl Savaşı, durumlarının iyice sarsılmasına yol açtı. İzmirin kurtuluşu sırasında bu güzel şehri yakıp kaçan Rumların arasında Onassis'ler de vardı.

Ailesiyle beraber Yunanistan'a geçen Onassis, orada fazla kalmaktan sıkıldı. Hattâ babasının kendisini Oxford'a gönderme teklifini de reddetti. Nihayet 1923'te, 17 yaşında olduğu halde, binbir ümit peşinde Amerika'nın yolunu tuttu.

Thomasso di Savoia, uzun süren bir yolculuktan sonra, Buenos Aires'e varmıştı. Oraya iş bulmak, çalışmak için gitmişti, ama Türkçe ve Rumcadan başka dil bilmiyordu. Şehre çıkınca, bir İngiliz şirketinin işlettiği United River Plate Telgraf Şirketi'ne girdi. Şirkete kabul edilmesi zor olmadı, ama memur onun İspanyolca bilmediğini farkedince:

— Nasıl olur? dedi, İspanyolca bilmeden nasıl yaparsınız?

Onassis'in cevabı kısa ve kesindi:

— Öğrenirim.

Gerçekten kısa bir zaman içinde İspanyolcayı öğrendi. Onassis'in yabancı dil merakı ondan sonra da eksilmedi. Bugün ayrıca İngilizce, Fransızca, İtalyanca, İsveççeyi okur, yazar ve konuşur.

BİR YATAKTA İKİ KİŞİ

Onassis, telgraf şirketinde az bir ücretle çalışıyordu. Kiraladığı yatağın parası onun için ağır bir yüktü. Gece işi yaptığından, gündüzleri yatıyor; yatak bütün gece boş kalıyordu. Daha o zamandan itibaren büyük bir iş adamı ruhuna sahibolan Onassis'in aklına parlak bir fikir geldi: Yatağı gündüz çalışıp, gece uyuyan bir arkadaşiyle paylaşmak... Böylece ücret kendiliğinden yarıya inmiş olacaktı. Bu düşüncesini hemen gerçekleştirdi. Geceleri, gündüz çalışan arkadaşı yatıyor, gündüzleri de kendisi aynı yatakta uyuyordu.

Zaten onunkine uyku da denemezdi. Telgrafanedeki nöbeti bittikten sonra ancak üç-dört saat uyur, ondan sonra yataktan kalkarak çalışmaya koyulurdu.

Onassis, Arjantin'de çok geçmeden

babasının mesleği üzerinde de çalışmaya koyuldu. Oradaki sigaralarda kullanılan Balkan tütünü oranı %5'i geçmiyordu. O halde pekâlâ tütün ithal edebilir ve bu oranın artmasını sağlıyabilirdi. Genç telgraf memuru 1926 yılına kadar bu iş üzerinde çalıştı. İki yıl içinde Arjantin sigaralarındaki Balkan tütünü oranı %5'ten %35'e çıkmıştı. Onassis bununla da kalmıyor, tütün taşıyan gemilere, Balkan memleketlerine gidecek yük de buluyordu.

25 YAŞINDA BİR MİLYONER

Tütün işi Onassis'e çok para kazandırıyordu. Ticarete başladığının ilk sıralarında ayda birkaç bin dolâr kazanç sağladığı halde, iki yıl telgraf şirketindeki işini bırakmadı ve günde sadece üç saat uyuyarak çalışmakta devam etti. Fakat bu şekilde sıkı bir çalışmaya daha fazla dayanmasına imkân yoktu. Zaten telgraf şirketinde çalışmasına lüzum da kalmamıştı, çünkü şimdi 100.000 dolârı vardı.

İki-üç yıl içinde yüz bin dolâr kazanmasını bilen Onassis, 25 yaşına bastığı zaman milyoner olmuştu.

Zenginlerin sık sık kullandığı bir söz vardır: «Ticaret hayatında ilk milyonun kazanılması zordur, derler, ondan sonrası kendiliğinden gelir.» Onassis'inki de böyle oldu. İlk milyonunu sıfırdan başlıyarak yedi-sekiz yıl içinde kazanmıştı, ama ondan sonra para kendiliğinden akmaya başladı.

Onassis'in armatörlüğe girişmesi milyoner olmasından sonradır. 1930 yıllarındaki ticari kriz sırasında bu becerikli iş adamı, o zaman kimsenin cesaret edemeyeceği bir işe girişti. O sırada binlerce gemi işsiz kalmış, armatörler iflâs tehlikesiyle karşılaşmıştı. Bütün dünya limanları iş bekliyen gemilerle doluydu. İşte Onassis böyle bir durumda armatörlüğe atılmanın uygun olacağına karar verdi ve bir Kanada şirketine ait altı gemiyi 125.000 dolâr gibi ucuz bir fiyata satın aldı.

Onassis, bu kullanılmış gemilerle de para kazanmasını biliyordu. Aradan beş yıl geçmeden ilk tankerini ısmarlamıştı bile. Bir armatör için yeni gemi ısmarlamak çok önemli bir şeydir. Onassis özel gemi ısmarlıyan ilk Yunanlı armatör olmakla iftihar ediyordu.

II. Dünya Savaşı çıkıncıya kadar Onassis 15.500 tonluk Aristophanes ve 17.500 tonluk Buenos Aires adlı iki tanker yaptırmıştı. Unutulmamalı ki o devirde 10.000 tonluk tankerler bile büyük sayılıyordu. Onassis hiç kimsenin yapmaya cesaret edemediği bir işe girişmiş ve o zamanın devi sayılan tankerler ısmarlamıştı. Savaştan sonra da, aynı şeyi yapmakta devam etti. 1945'te inşa ettirdiği 45.000 tonluk Tina Onassis dünyanın en büyük tankeriydi. 1954'te 47.000 tonluk «Al Malik Saud Al-Awal» (Kıral I. Suud) adlı tankeri yaptırdı. O tarihten sonra başka tankerler de yapılmadı değil. Ama Onassis gene de rekoru elinde bulundurmak istiyor. Halen yapılmakta bulunan 106.000 tonluk tanker, sadece tankerlerin değil, dünyadaki bütün gemilerin en büyüğü olacaktır.

BALİNA AVCILIĞI

İşten anlıyanlar balina avcılığının kumara benzediğini söylerler. Gerçekten çok büyük kazanç karşılığında pek büyük tehlikelere girmek gerekir. Üstelik, bu işin hedefi olan balinalar çok entrikalı milletlerarası nizamlarla korunurlar.

Onassis 1948 yılında balina avcılığı işine girişti. Tertiplediği av filosu, Olympic Challenger adlı 18.000 tonluk bir fabrika gemisiyle, on altı tane balina avcı gemisinden ibaretti. Bu filo, 1945'e kadar Antarktika sularına beş sefer yaptı. Bu iş şüphesiz iyi kâr bırakıyordu, ancak filonun seferi büyük bir şanssızlığa uğradı.

Peru, Şili ve Ekvator hükümetleri kıyılarının 200 mil açığına kadar avlanma yasağı koymuşlardı. Son seferde Peru makamları Onassis filosunun bu yasağa riayet etmediği iddiasiyle derhal harekete geçtiler. Peru hava kuvvetleri gemileri bombaladı, deniz kuvvetleri de filoyu tevkif ederek, en yakın limana getirdiler.

Olympic Challenger filosundaki gemilerin hepsi Lloyd'a sigortalıydı. El koyma işi kesinleştiği takdirde, bu milletlerarası firmanın uğrıyacağı zarar o kadar büyük olacaktı ki, Peru'nun başkenti Lima'daki İngiliz Sefiri, Peru makamlariyle temasa geçti. Yapılan görüşmeler sonunda hükümet 2.800.000 dolâr tutan kefalet akçesi mukabilinde gemileri serbes bırakmaya karar verdi. Sigorta şirketi bu parayı seve seve ödedi ve filo serbes bırakıldı.

Onassis'in filosu bundan sonra da birkaç sefer yaptı. Fakat bu defa da, normal boydan küçük balinaları avladığı iddiasiyle Norveç hükümeti işe müdahale etti. Onassis'e ait 9.000 ton balina yağına el kondu. Sonradan Birleşik Amerika'nın müdahalesiyle iş yatıştı. Bir yıl sonra da Onassis'in balina filosunu Japonlara sattığı ilân edildi.

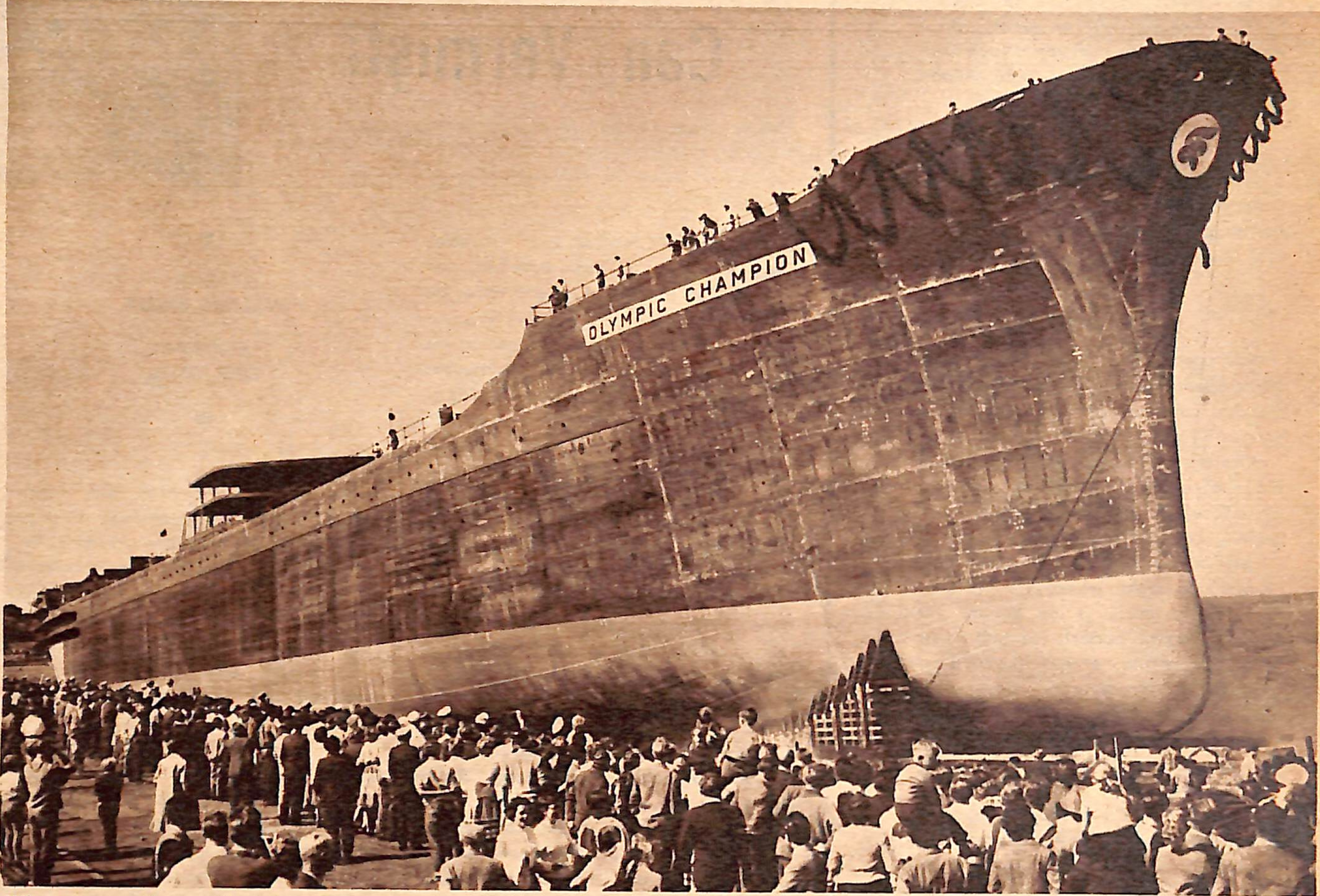
Şimdi bir hâtıra olan balina avcılığından Onassis'e bahsedildiği zaman:

— Sormayın, der, çok eğlenceliydi.

Çünkü o, balina avcılığını, kendisine heyecan veren ikinci bir iş, bir çeşit kumar olarak kabullenmişti. Balina filosunu sattıktan sonra da bu heyecanını Monte Carlo'da gerçekten kumarhane işletmekle tatmin etmeye başladı. Aradan yıllar geçmesine rağmen, Onassis gene de Balina avcılığını unutmuş değildir. Christina yatında balina kemiği üzerine yapılmış bir seri kabartma vardır. Bu kabartmalar balina avını canlandırır. Zengin armatör der ki:

— Balina avcılığı çok heyecanlıydı, belki bir gün gene başlarım.

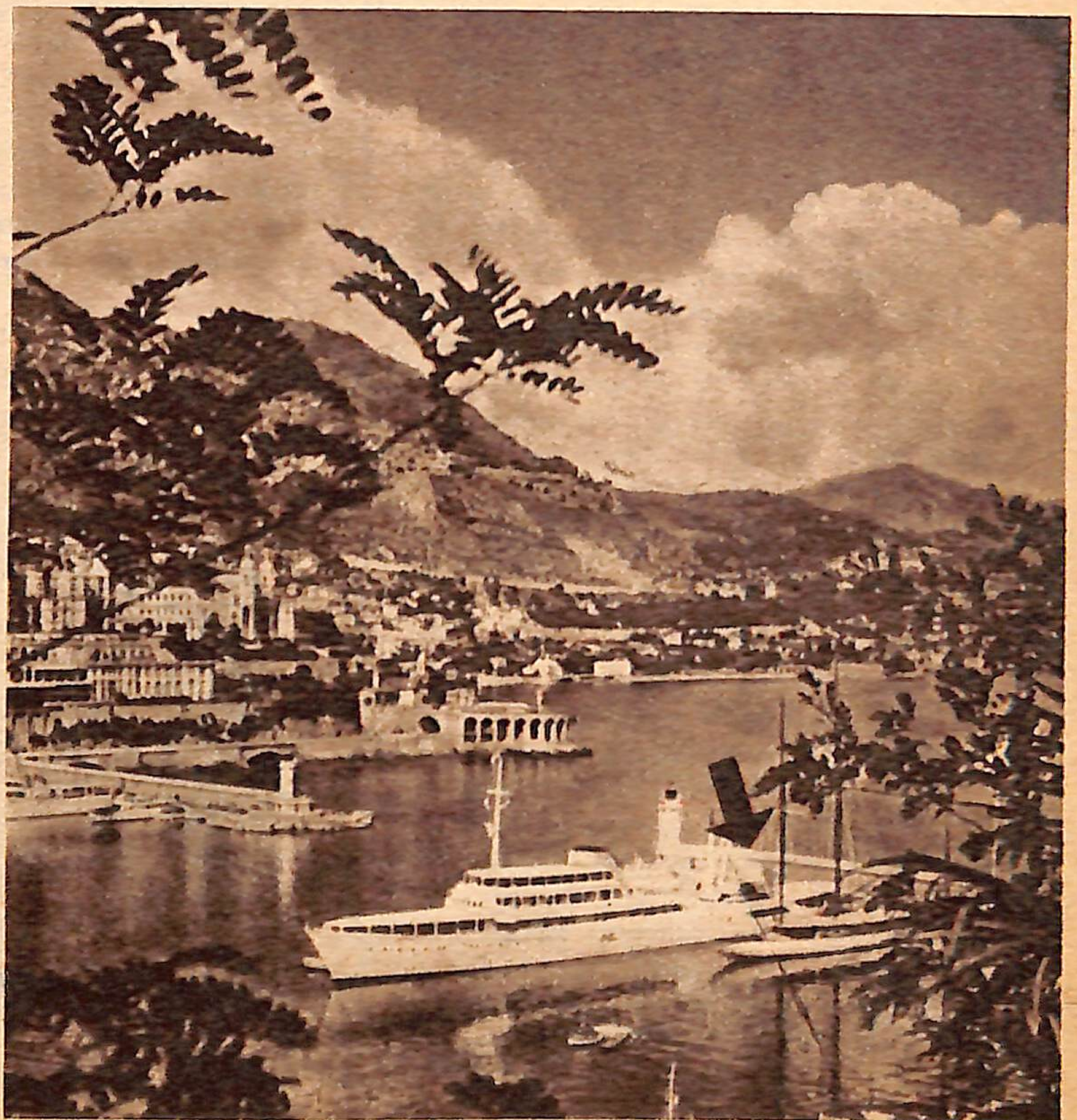
GELECEK HAFTA:
- **Onassis gemilerinin belirli bir milliyeti yoktur.**
- **Christina yatındaki sanat eserleri.**
- **Churchill'le dostluk.**

Milyoner armatör, gemilerinden çoğunu dünyanın en ünlü tezgâhlarından olan Kiel'deki Howalt'ta yaptırır. Üstte «Olimpic Champion» tankeri, Onassis ve eski eşi Tina'nın da hazır bulunduğu bir törenle denize indirildiği sırada görülüyor...

Tanker kıralının karargâhı Monte Carlo'nun bu eski otelidir. İkinci kat Onassis'in çalışma yeridir.

«Christina» yatı, 45 kişilik mürettebatı, küçük uçağı ile hem lüks bir ev, hem de çalışma yeridir.

TÜRKÇEYİ İYİ BİLİYOR MUSUNUZ?

Ş. KUTKAN

BOĞU, BOYU

(Bağlamak) mânasına gelen (bükmek) mastarından yapılmış (bükü) isminin yumuşamış şekli. Yani sihir, afsun. (Düğüm) mânasına da geliyor. Eskiden büyüyü, sihri, okuyup üfleyip ip düğümlemek suretiyle yaparlarmış. Hattâ Kuranda, Felak suresinde de buna işaret vardır: (... Ve min şerr-in-neffâsâti fi-l-ukad). Mânası şudur: (Büyü yapıp düğümlere üfliyen kadınların şerrinden sabahın Rabbi olan Allaha sığınırım de!).

■

ÂMENNÂ

Arapçada (inandık, iman ettik!) mânasına bir söz. Bu cümleyi bugün bile söz arasında kullanmaktayız.

■

KAYNANA

Aslı, gene Türkçe (kayın ana)dır. Türkçe kelimelerin bile asıllarını, köklerini Arapçada aramaya alışan ve buna çalışan kimseler, (kayın ana)daki (kayın) kelimesinin Arapça (kaaim)den geldiğini söylerler. Yani onlara göre (kayın valide), (kaaim-i valide)den; (kayın peder), (kaaim-i peder)den; (kayın birader) de, (kaaim-i birader)den geliyormuş. Bu izaha göre, (kaaim-i valide), (öz anamızın yerine kaaim olan kadın); (kaaim-i peder), (öz babamızın yerine kaaim olan erkek); (kayın birader) de, (öz biraderimizin, öz kardeşimizin yerine kaaim olan, onun yerini tutan erkek kardeş) demektir. Halbuki eski dilimizde peltek (Z) harfiyle söylenen bir (kazınğ) kelimesi vardır ki, bu, sonradan (kayın) şeklini almıştır. (Sert) mânasına gelen bu kelime, hâlâ (kayın ağacı)nda kullanılmaktadır. Bizim eski (kazınğ), daha doğrusu (kadınğ) şeklinde olan bu kelimemiz Farsçaya (hadenğ) olarak geçmiştir. (Hadenğ) kelimesi, Farsçada da, aynen bizdeki gibi, kayın ağacı mânasınadır ve bu ağaçtan yapılan oka da denir. Bu ağaç sert olduğu için, okları, hedef olan insan vücuduna girsin, tesir etsin diye bu ağaçtan yaparlarmış.

Şu halde, (kadınğ) kelimesinin değişmiş bir şeklinden başka bir şey olmıyan (kayın) kelimesiyle teşkil edilen (kayın ana), (kayın baba), (kayın birader) kelimeleri (sert ana, sert baba, sert kardeş) mânalarına geliyor. (Vechi tesmiye)ye gelince, bunu, yani kaynanaların sert olup olmadıklarını gelinlerden sormalı, kâfi.

■

ÇABUK

Bu kelimenin Farsça (çabûk), (çâbük) kelimesinden geldiğini iddia ederler. Halbuki dilimizde bu mânaya yakın birçok kelimeler vardır: (Çapar: tatar, ulak, yani çok hızlı koşan postacı), (çapan: aynı mânada), (çapmak: yağma etmek, akın yaparak yağma etmek), (çapkıcı: akıncı, çapulcu), (çapul: yağma), (çapavul: akıncı, ılgarcı), (çapkı: yağma etmek için düşman toprağına atlarla hücum etme), (çapmak: at koşturmak), (çapkın: çok koşan, açık eşkin giden at, her tarafa koşup, hiçbir yerde dikiş tutturamıyan serseri).

İkinci Dünya Harbinin Ünlü Simaları: 6

Mussolini'nin Damadı Kont Ciano, Faşist Kurşunları İle Can Vermişti

■

YAZAN: WILLIAM SHIRER

ÇEVİREN: ESER TUTEL

■

VERONA'DA tarihî muhakeme cereyan ederken, beri tarafta Mussolini belki de, hayatının en sinirli günlerinden birini geçiriyordu. Sabahtan beri yüzünün bir saniye bile yumuşadığını gören olmamıştı. Bağırıyor, çağırıyor, yanına hiç kimseyi sokmuyordu. Bir ara gazete okudu, radyodan haberleri dinledi, fakat bir türlü vakit geçmiyordu.

Bütün bunlar olup biterken, Kont Ciano hücresine çekilip ne zamandan beridir yazmak istediği mektubu yazmaya koyuldu. O zamana kadar boş vakti olmamıştı, ama birkaç saat sonra öleceği anlaşılmış bir mahkûmun artık yapacak ne işi kalabilirdi ki...

Mektuba: **«Sevgili Edda, sevgili çocuklarım»** diye başladı.

«Sizlerden ayrılacağım düşüncesi beni her bakımdan mahvediyor. Sizleri ne kadar çok sevdiğimi bilirsiniz... Fakat emin olun, şu anda sizi her zamankinden çok daha fazla seviyor, her zamankinden çok yanımda bulunmanızı istiyorum. Ama elde ne gelir...

«Sevgili Edda, senin ne kadar iyi bir kadın olduğunu bilirim. Bundan sonra çocuklarımızı dürüst birer insan gibi yetiştirmek artık tamamen sana düşüyor. Siz de sevgili çocuklarım, annenizi, büyükannenizi seviniz, sözlerini dinleyiniz. Ebediyen Allahaısmarladık Edda, elveda Ciccino, Dindina, Marzio... Son anımda bile Tanrının sizleri koruması için dua edeceğim.

«Babanız.»

Bu mektup sona erdikten sonra, bir de annesine yazdı. Bu mektup da ailesine yazdığı mektuptan pek farklı değildi. Kont Ciano hücresinde mektuplarını yazarken Hapisane Müdürü Dr. Olas koridora gelerek son saatlerini yaşıyan mahkûmların serbesçe bir hücreden ötekine gitmeleri için izin verdiğini bildirdi. Tabiî bunu sırf acıdığı için yapıyordu. Bir yabancı geldiği takdirde hepsinin acele hücrelerine dönmeleri lâzımdı.

Kont Ciano, aynı hapisanede mevkuf bulunan eski okul arkadaşlarından Benini'nin hücresine gitmek istediğini bildirdi. Hapisane müdürü buna ancak yanına bir Alman muhafızı katmak şartiyle razı olabileceğini söyledi. Alman muhafız Harb Okulu öğrencisi olan genç bir subay namzediydi. Kont'a yaklaşarak Almanca: «Görevim icabı sizleri konuşurken yalnız bırakamıyacağım için özür dilerim, dedi. Mamafih tek kelime bile İtalyanca bilmediğime yemin edebilirim. Rahatça konuşabilirsiniz.»

Ciano, arkadaşının hücresinde uzun uzun çocuklarından ve karısından bahsetti. Sonra da arkadaşından bazı kimselere, bazı şeyleri söyliyeceğine dair söz aldı. Bu, ölüme hazırlanan bir kimsenin son arzularındandı. Elbet yerine getirilmesi gerekiyordu. Ölmeden önce günah çıkarmak arzusundaydı ama, bu isteği yabancı bir kimseyle görüştürülmesi yasak edildiğinden yerine getirilemedi.

O gün öğleden sonra hapisane müdürü Kont Ciano'yu, af talepnamesini imzalaması için yanına çağırdı. Başlangıçta Ciano buna müthiş kızarak: «Hitler'le Mussolini'den af dilenmektense, intihar etmeye razıyım!» diye bağırdı. Fakat arkadaşları kâğıdın altını imzalamışlardı. Onun reddetmesiyle, diğerleri zor duruma düşebilirlerdi. Ciano da imzalamaktan başka bir şey yapamadı.

Günün bundan sonrası beklemekle geçti. Hemen hepsi bir hücrede toplanmışlar, konuşuyorlardı. İçlerinde biri hariç, diğerlerinin hepsi sakindi. Aralarında konuşuyorlar, sükûnetle ertesi sabahı bekliyorlardı. Siyasetten veya askerlikten bahsetmiyorlardı. Anlatılan tek şey, hasreti çekilen yakınlarının hâtıralarıydı. Hepsi karılarını, çocuklarını, yakınlarını anlatıyor, güzel günlerin hâtıralarını son bir kere daha yaşamaya çalışıyorlardı. Sadece bir ara yaşlı Mareşal de Bono: «Yetmiş sekiz yaşındayım. Yetmiş iki yıldan beri de üniforma giyiyorum. Bunca zamandır üniformanın şerefini lekeleyici bir harekette bulunmadım!» diye iç geçirmekten kendini alamadı.

Gece yarısına doğru gelen ordu papazı mahkûmların sükûnet bulmuş olduklarını gözönüne alarak onlara İncil'den parçalar okudu: «Tanrı büyüktür. Kadere karşı gelinmez. Bu dünyanın fâni olduğunu unutmayın. Tanrı sizleri korusun...» diye mırıldanıyordu.

Rahibin duaları sona erdikten sonra Kont Ciano tekrar eski arkadaşının hücresine döndü. Biraz dinçleşmiş, kendine gelmiş gözüküyordu. Bir sır söylemek ister gibi arkadaşının yanına yaklaşarak:

«Hitler'e beni kurşuna dizme zevkini vermiyeceğim, diye fısıldadı. Bunun için intihar edeceğim!»

Kont Ciano'yu, Mussolini'yi devirmek iddiası ile ele veren Beetz adında bir Alman kadınıydı. Frau Beetz yaptığı kötülüğün yanıbaşında bir de iyilik yapmış, Kont'a çok şiddetli olduğuna yemin ettiği bir zehir vermişti. İşte Kont Ciano bu zehri yutacaktı. Arkadaşı, dinin intiharı menettiğini, intihar ederse, suçlu sayılacağını ileri sürerek

İşte, Faşist kurşunları ile öldürülen liderler: Soldan sağa, Mareşal de Bono, Pareschi, Gottardi, Ciano ve Marinelli. Hepsi de Faşizm rejimine ihanet etmişlerdi.

Resimde soldan sağa, Alman Dışişleri Bakanı Ribbentrop, Büyükelçi Schmidt, Fransız Vichy hükümeti Başkanı Laval, Hitler, Ciano ve Göring, Führerin genel karargâhında.

bundan vazgeçirmeye çalıştıysa da muvaffak olamadı.

Aradan bir saat kadar daha geçti. Hava iyice soğumuştu. Kont Ciano tekrar arkadaşının hücresine girerek acı acı güldü:

«Dostum, aldatıldığını anlamak ölümden de acı oluyor, dedi. Şişedeki nesne zehir değilmiş!... En çok düşmanlarım tarafından kurşuna dizilerek öleceğime üzülüyorum. Başlangıçta kalbim birkaç kere şiddetli şiddetli çarptı. Fakat sonra düzeldi. Eğer ölmek buysa, şimdiden razıyım.»

Hücrelerin demir parmaklıklı dehlizlerinden içeriye sabah güneşinin ilk ışıkları girdiği zaman ölüm mahkûmları sükûnetle beklemekte devam ediyorlardı. Saatler geçmesine rağmen, Mussolini'den affedildiklerine dair bir haber gelmemişti. Bildiklerine göre, kurşuna dizme işi şafakta yapılırdı. Ortalığın aydınlanması acaba kurtulduklarının işareti miydi?

Hiçbiri, bunu kulaklariyle işitseler bile inanacaklarını sanmıyordu. Nitekim Mussolini geceleyin kendisine ulaştırılan af talebini tek kelimeyle reddedip geri çevirmişti. Faşizm İtalyası'na ihanet edenler cezasını bulmalıydı! İkinci olarak öz kızı Edda'nın kocasını affetmesini yalvaran mektubu aldığı zaman saat sabahın dördüne yaklaşıyordu. Kızı «Tarih karşısında itham edilmemek», «Kızınızın kocasını feci bir ölümden kurtarmak», «Boşu boşuna elini kana bulamamak» şeklinde Mussolini gibi bir kimsenin kolay kolay anlıyamıyacağı şeylerden bahsediyor ve bir an önce telefonu açarak affettiğini bildirmesini istiyordu. Bütün mesele çevrilecek birkaç numarayla, dudaklarının arasından çıkacak birkaç kelimeye bağlıydı. Üstelik önünde daha bir saate yakın bir zaman da vardı.

Fakat bütün bu yalvarmalarına karşı, Mussolini'nin cevabı «Affetmiyorum!!!»dan başka bir şey olmadı.

Saat yedi olmuş; bir saat daha geçmiş, sekiz olmuş, yıllar gibi uzun bir saat daha geçerek vakit dokuza yaklaşmıştı. Fakat bu sırada hapisanenin demir avlu kapısının insanın tüylerini diken diken eden gıcırtıyla açıldığını duyan mahkûmlar pencerelere koştular. Silâhlı asker dolu bir araba içeriye giriyordu. Artık her şey anlaşılmıştı. Müfreze gelmişti. Âkıbetlerini hiçbir şey değiştiremezdi.

İlk olarak Marinelli müthiş bir çığlık koprarak hıncından demir parmaklıklara sarıldı. Diğerleri oldukça sakindiler. Soğukkanlılıklarını kaybetmeden, yazdıkları mektupları zarflara yerleştirerek hapisane müdürüne teslim ettiler. Her şey anlaşılmıştı: Hayatlarının son yolculuğuna çıkmak üzere bulunuyorlardı.

Kont Ciano işte bu sırada soğukkanlılığını elden bırakarak Mussolini'ye sövüp küfretmekten kendini alamadı. Fakat ordu rahibi gelerek, ölmek üzere bulunan kimselerin herkesi affetmesi gerektiğini hatırlattı. Hattâ ölümüne sebep olanları bile...

Kont Ciano'nun cevabı sert ve kısa oldu: «Kimseyi affetmiyorum.»

Rahip: «Affetmeniz lâzım. Tanrı böyle istiyor» dedi.

Ciano: «Hayır! Affetmiyorum» diye ısrar etti. Fakat yaşlı rahibin devamlı ısrarı sonunda: «Affediyorum» diye mırıldanmak zorunda kaldı. Sonra da şunları ilâve etti: «Çocuklarımın hiç kimseye kin beslemediğini bilmelerini istiyorum. Hepimiz bir rüzgâra kapılmış gidiyorduk. Sonunun böyle olacağını bilmeliydik» diyerek bir şal uzattı: «Annem, doğduğum zaman bunu üzerime örtmüş. Şimdiye kadar da yanımdan ayırmamıştım. Sizden, öldükten sonra da üzerime örtmenizi istiyorum.»

Mahkûmların siyah arabaya bindirilip az ilerideki atış talim alanına götürülmeleri fazla uzun sürmedi. Ortaya beş tane tahta iskemle konmuştu. İnfazı yapacak müfreze ve komutanlardan başka, birkaç parti ilerigeleni ve yüksek rütbeli subay daha vardı. Kollarına giren iki er tarafından taşınarak götürülen Marinelli'den başka, diğerleri yürüyerek ata biner gibi iskemlelerine oturdular ve müfrezeye arkalarını döndüler. Marinelli: «Bu bir cinayettir! Durun! Yapmayın!» diye feryadediyordu.

Subaylardan biri yanına gidip: «Sakin ol! diye bağırdı. Merak etme, hiçbir şey duymıyacaksın!»

Yaşlı Mareşal de Bono: «... Yazık, kendimi sapasağlam, en azından on yıl daha yaşıyacak kadar dinç hissediyorum» diye mırıldanıyordu. Rahipler son bir kere daha ölüm yolcularını takdis ettikten sonra müfreze iki sıra halinde dizildi.

Öndekiler diz çökerek, arkadakiler ayakta nişan aldılar.

Birkaç saniye geçti. Ciano'nun: «Nerde kaldınız?» gibilerden arkaya baktığı görüldü.

Nihayet müfreze kumandanı havada duran elini birden aşağıya indirdi: «Yaşasın İtalya!»

Otuz tüfekten çıkan ses, sabahın sessizliğini yırttı.

Mahkûmlardan birkaçının şapkası başından fırladı.

Müfreze cançekişenlerin acısını dindirmek için bir el daha ateş ettikten sonra Kuzey İtalya'nın o kendine mahsus pırıl pırıl havası gene eski sessizliğine büründü.

Fakat ne var ki, şahsi hırs ve garez yüzünden öz kızının kocasını ortadan kaldırtan İtalya Diktatörü, sükûnet bulmuş olmaktan çok uzaktı. Üstelik önüne geçemediği ihtirasının kendi mahvını hazırladığından da habersizdi.

GELECEK HAFTA:

Hitlerin ölümünden önce sığınağında geçirdiği balayı

DIŞARDA SİLÂHLAR PATLARKEN:

PARİS OPERASINDA MUAZZAM BİR BALO VERİLİYORDU

Senelik Basın Balosu, Pariste kanlı olayların çıktığı 8 şubat akşamına rasladı.

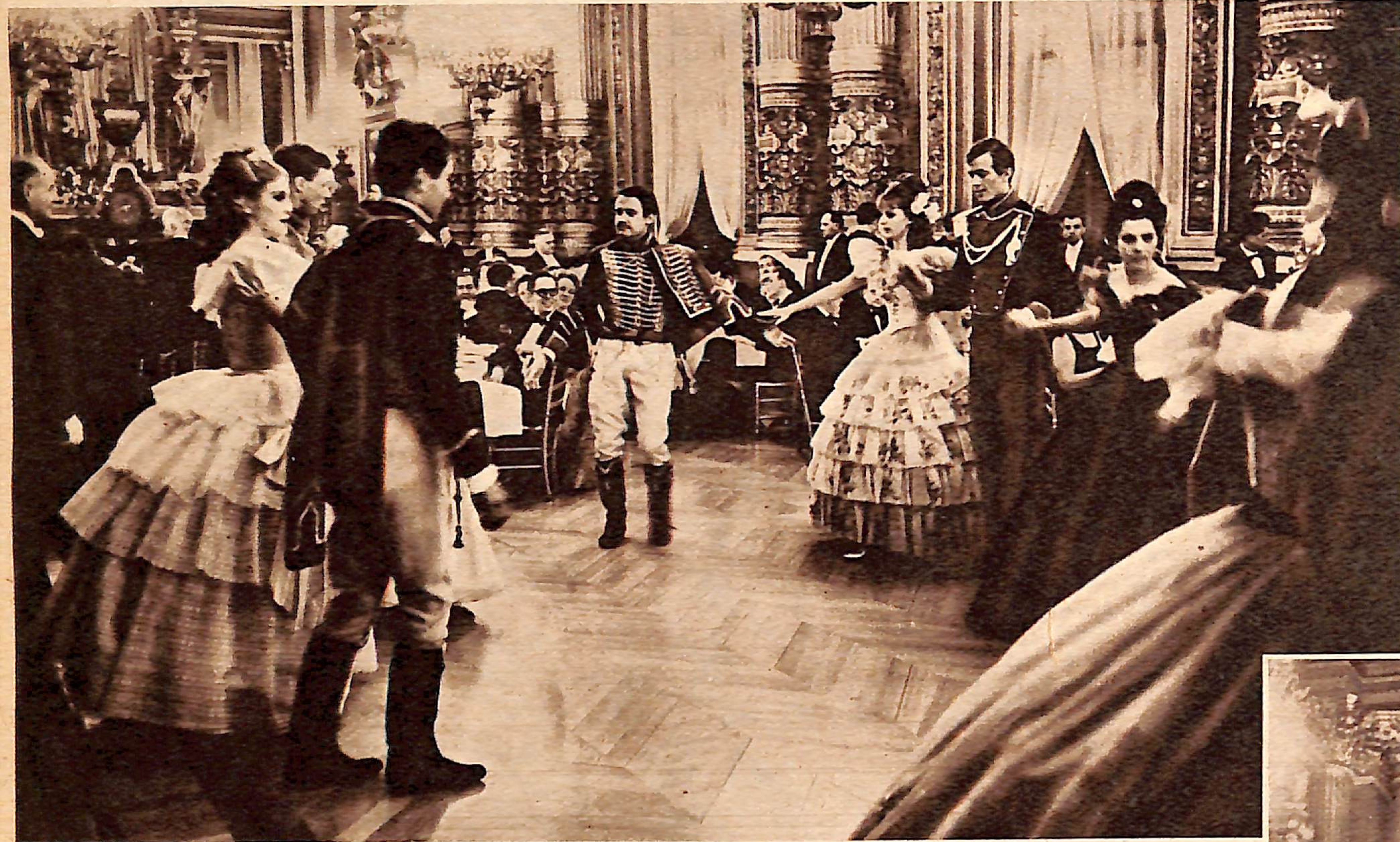

Polisler grup halinde vazifeye koşuyor.

HER yıl tertiplenen Basın Balosu bu yıl da 8 şubat gecesi Paris Operası salonlarında hazırlandı. Birçok seçkin şahsiyetin davetli olduğu balo hayli geç başladı. Çünkü garip bir tesadüf eseri, aynı gece Gizli Ordu taraftarlarının nümayişleri yüzünden şehir birbirine girmişti. Silâhlar patlıyor, camlar kırılıyor, insanlar dövüşüyor, polisler nereye koşacağını, kime karşı ne yapacağını bilemeden didinip duruyorlardı.

Opera salonlarında ise, balo münasebetiyle «La Fayette» isimli filmin galası yapılıyordu. Gecenin kahramanları, filmin başartistleri olan Pascale Audret ile Michel Le Royer'di. Filmi, rejisörü Jean Dréville takdim etti.

Şıklıktan yana birbirleriyle yarışanlar arasında Claudia Cardinale, İstanbul seyahatinden dönen Marina Vlady, Dany Saval ve Roger Vadim ile müstakbel eşi Catherine Deneuve göze çar-

Baloda 8 genç çift, filimdeki çağa uygun kostümlerle kadril yaparak davetlileri eğlendirdi (üstte). Misafirler de bir ara coşarak twist yapmaktan geri kalmadılar. Eski kostümler dansa değişik hava getirdi (yanda).

Roger Vadim, müstakbel eşi Catherine Deneuve ile zaman zaman bir şeyler fısıldaşıyordu.

pıyordu. Paris moda evlerinin en yeni kreasyonları, pahalı kürkler daha içeri girilirken dikkati çekiyordu. Marina Vlady, Dior'a diktirdiği turuncu renkli muslin bir tuvalet giymişti. Omzunda bir etol vardı. Kürkü de vizondu. Claudia, Nina Ricci'den hayli dekolte şık bir rop giymişti. Ama en ziyade göze batan yeri saçları idi. Kleopatra stilindeki son biçim saçlarını ünlü kuvaför Alexandre hazırlamıştı. Romantik Anthony Perkins ise, sakin bir köşede Ludmilla Tcherina'nın yanından hiç ayrılmadı. Ludmilla, Jacques Heim kreasyonu olan saten bir tuvalet giymişti. Prenses Marina de Bourbon Parme'nin sırtındaki Laroche'un diktiği beyaz tuvalet de epeyce dikkati çekti. Şıklığı göz kamaştıranlardan biri de, Balenciaga'nın yeniliklerini belirten giyinişi ile Israil Elçisinin eşi oldu. Gecenin en önemli şahsiyeti, «La Fayette» filmindeki tarihî kahramanın ahfadından olan Kontes Sahure de la Fayette'di. Yeni moda yaratıcısı Yorm'un hazırladığı «güneş» adlı muslin tuvaleti ile hakikaten bir güneş kadar tesirli idi.

Tertiplenen programın ilk kısmını filmin gösterilişi teşkil etti. Başarılı rejisör Jean Dréville'in eseri hayli takdir kazandı. Filimden sonra, Fayette Markizi rolünü oynamış olan Pascale Audret, basın yararına hazırlanan bir tombala çekti. Daha sonra da 18-25 yaşları arasındaki amatörlerden teşkil edilmiş bir topluluk eski kıyafetler giyerek yaptıkları kadril dansları ile davetlileri eğlendirdi.

Geç vakitlere kadar süren balo bittiği zaman, Paris sokaklarında gelişen hâdiseler, gayet vahim bir hal almıştı. Opera salonlarında şık kıyafetler birbiriyle yarışırken, kaldırımlarda gözü morarmış, başı yarılmış her yaştan bir sürü insan hastanelere nakılediliyordu. Ölülerin adedi de hayli yüksekti.

TCHERINA VE PERKINS ÇİFTİ

Gecenin pek samimi görünen çiftlerinden biri de beyaz saten elbisesi ve turbanı ile bakışları çeken Ludmilla Tcherina ve Anthony Perkins'di. Bütün gece Ludmilla'nın yanından ayrılmıyan Anthony pek keyifli idi.

FİLMİN İKİ KAHRAMANI

Filmin iki başartisti Le Royer ile Pascale Audret, baloda zamanımıza uygun kıyafetler ile filimden sonra beraber oturarak davetlilere gerçek çehrelerini gösterdiler.

60 - 70 Yıl Evvelinin Ramazanlarında Çalgılı Kahvelerde Halk Nasıl Eğlenirdi?

HAZIRLIYAN: TURGUT ETİNGÜ

ÇALGILI kahve deyip geçmemeli, bazı tanınmış şairlerin eserleri bile önce bu kahvelerde okunurdu.

O vakitler İstanbul'un en meşhur semaicisi Eyüplü Zil İzzet'le, Acem İsmail'di. Bu Zil İzzet'in üstüne semai düzenleyip söyliyecek kimse yoktu. Acem İsmail'in de koşma ve divanlarda çok başarı sağladığı söylenir.

Çalgılı kahveler ramazana bir hafta kala hazırlanır ve tıpkı bir gelin odası gibi çiçekler, yaldızlar, bayraklarla donatılırdı. Bu kahvelerin çalgı aletleri ise, daima bir klârinet, yahut zurna, bir çiftnağra, bir darbuka, bir zilli maşadan ibaretti. Çalgı takımı umumiyetle yüksekçe bir yerde, kanarya kafesi gibi süslü bir askının içinde oturur ve teravihten çıkılınca da ahenk başlardı.

Evvelâ klârinet, nihavent bir taksim geçer, onun arkasından bir marş temposunda alafranga bir parça çalınırdı. Sonra gazeller, semailer, koşmalar, divanlar, maniler, destanlar başlardı. Arada bir çifte tellide karar kılınarak oyun havalarına geçilir, o zaman ekseriya biri Arap olmak üzere, iki tulumbacı kalkar, karşılıklı göbek atarak iki telle, Helvacı, Zeybek, Kasap Havası, Ağırlama oynarlardı. Bunların arkasından ahenge ara verilip, bir gazelle ikinci fasla başlanırdı.

Bu saydığımız oyunlar, son zamanlara kadar eğlentilerde; kına gecelerinde, bilhassa sünnet düğünlerinde oynanmaktaydı. Lâkin bunları usul ve kaidesiyle mükemmel oynıyacak kimse kalmadı.

19. Yüzyıl sonlarında bu oyunları gerçekten eksiksiz, usulünde oynıyarak şöhret yapmış kimseler içinde adı dillerde gezen Sultanhamamlı Hoca Şevki, Ayvansaraylı Arap Cafer, Zeytinburunlu Nağracı Mehmet'ti. Bunlara her ramazan semt semt teşrifatçılar gelir, kendi kahvelerine götürmek için yalvarırlardı. İki telli'yi birçoklarımız bilir. Gerçek Zeybek oyununu da Selim Sırrı Bey sayesinde görmiyen, öğrenmiyen kalmadı. Fakat Ağırlama, Kasap Havası, Bıçak Oyunu, Helvacı oyunlarını gerçekten gören ve bilen pek azdır. Bir Helvacı veya Ağırlama bugünün belli başlı danslarından çok fazlasiyle güç ve oynanması yorucudur.

Bu kahvelerde darbuka çalmak da

Bir Orta Oyununun Özellikleri

Orta oyunu, artık tarihî ödevini yapıp, sahnelerimizden çekildi. Halbuki o, bizim nice asırlık temaşa hayatımızdır. Bugün unutulmağa mahkûm bu gösterinin özelliklerini bilmek gerek. İşte bu yazı, sizin bu merakınızı giderebilir

ORTA OYUNU repertuvarında belirli konular vardır. Bunlar ilk zamanlarda on bir tane idi. Sonradan eklenenlerle sayıları kırka çıktı. Bunlardan: «Gözlemeci», «Çift Evlenme», «Bahçe», «Kunduracı», «Sarhoşa Hile», «Kanlı Nigâr», «Meyhane», «Yazıcı» oyunları başta gelir. Bu oyunların, konu bakımından basit, fakat belirli birer vakası vardır. Umumiyetle orta oyununda oyuncular vakayı sürükleyip götürmekle beraber, çok defa tulûata da kaçarlar. Yerli yersiz, istediklerini yaparlar. Seyirciyi nasıl olursa olsun güldürmek tek gayeleridir. Gerçi tekerlemelerde klişe haline gelmiş şeylere daima rastlanır ama, orta oyuncuları diledikleri zaman tekerlemeleri de, vakayı da arzularına göre değiştirebilirlerdi. Bu değişmeyi en iyi şekliyle yapanlar, iyi oyuncu sayılırdı. Bu bakımdan orta oyuncusu olmak için de karagözcü olmak gibi; zekâ, geniş hayal, espri yapma kabiliyetlerine sahibolmak gerekirdi.

Orta oyunlarında temsil edilen eserler tamamen yerli özellikleri ihtiva ediyordu. Bunlarda umumiyetle erkek tipleri kuvvetlidir. Fakat eski yaşayış âdetleri ve kaçınma yüzünden kadın iyi incelenmediğinden, orta oyununda kadın tipleri çok zayıf kalmıştır.

Pişekâr; orta oyununun temel direği olan kimsedir. Ödevi hem oyunu, hem de oyuncuları idare etmektir. O, herkesten evvel meydana gelir, oyunu açar, peşinden ortaya çıkan bütün oyuncular kendisine gelip çatarlar, onlara gerekli cevapları vererek oyunu hazırlar ve yürütür.

Pişekâr genel olarak başına al, mavi, sarı, siyah dört dilimli, pamuklu, sivri bir külâh giyerdi. Arkasında mutlaka bir kürk bulunurdu. Bu kürk ya mavi çuhadan, kenarı siyah veya düz sarı üstüne, beyaz karakulak olurdu. Pişekârın kürkü iki parmak kalınlığında yakadan başlıyarak, iki taraflı topuğa kadar dışına kaplı idi.

Pişekâr, kürk altına aynı renkte çu-

AŞKIN ÜÇ MASALI

10

YAZAN: DANIELL HILL

ÇEVİREN: SELÂMİ İZZET SEDES

İkinci masal: BENİM GÜNAHIM

1. SAYIDAN 9. SAYIYA KADAR ÇIKAN KISIMLARIN ÖZETİ: Landri, macerasını anlatıp bitirdikten sonra, Murielle başladı: Senelerce evvel, genç kız iken, evli, iki çocuk babası, yakışıklı Jacques kendisini aldatmış, ondan bir çocuğu olmuştu. Annesi, durumu düzeltmek için onu İsviçreye göndermişti. Orada doğurduğu bir kız çocuğu bir sütanneye vermişlerdi. Murielle, bir gün çocuğun nerede olduğunu öğrenivermiş; oraya gidip dönerken de Norberre'e raslamıştı.

O anlattı:

— Annemle babamı ziyaretten dönüyorum. Saint-Noelde oturuyorlar... Blûzunuzu çıkarın, yüzünüzü kurulayın.

Büyük bir mendil verdi. Arada sırada dönüp bana bakıyordu. Şehri geçtikten sonra kaldırımın kenarında durdu:

— Yağmurdan önümü göremiyorum. Biraz bekliyelim.

Çenemi tuttu, yüzümü kendine doğru çevirdi:

— Neden artık benimle konuşmuyorsunuz Murielle? Konuşmamaya neden karar verdiniz? Karar verdiğinize eminim, telefondaki mazeretleriniz pek sudandı.

Kızardım, cevap vermedim.

— Buna cevap vermek istemiyorsunuz. Pekâlâ. Başka bir şey sorayım: Gözleriniz yağmurdan mı kızardı?

Gözlerimin yaşardığını hissediyordum. Başımı çevirmek istedim, çenemi sıkı tutuyordu. Şiddetle başımı çektim. Güldü, sonra kolunu omuzlarıma attı. Sıkı sıkı sarıldı, dudakları dudaklarımı aradı.

Sabrım tükendi... Çırpındım ve haykırdım:

— Bırakın beni... Bırakın diyorum size... Erkekler hep aynı hamurdansınız... Siz de ötekiler gibisiniz...

Bu bir asabi buhrandı, ne dediğimi bilmiyordum. Norberre sarıldığı gibi, beni bıraktı. Otomobile yol verdi. Ben, harap ve perişan oturduğum yerde inliyordum.

— Ağlamanız geçsin de konuşalım, dedi.

Ev görününciye kadar da başka hiçbir şey söylemedi. Ev görününce, otomobili bir kenarda durdurdu, gene gülümsedi ve sordu:

— Şimdi konuşabilir miyiz?

Başımı salladım:

— Konuşacak bir şeyimiz yok, Norberre.

— Var, Murielle... Yüzüme bakın... Bana itimadetmiyor musunuz?

— Size her hususta itimadederim... Siz o kadar...

— Ben size ne olduğunu sormuyorum. Sizi anlamak istiyorum.

— Ben ilgilenmeğe değer bir kız değilim. Bırakın gideyim, bir daha beni aramayın.

Norberre içini çekti:

— Bunları lâf olsun diye söylemiyorum Murielle... Sizi seviyorum.

— Beni seviyor musunuz?

Gözlerini gözlerimin içine dikti:

— Evet, Murielle, seviyorum. Çoktan beri seviyorum... Yüzüme bile bakmadığınız zamanlardan beri seviyorum sizi... Budalalık değil mi? Her halde hiç de modern değil...

Bu söylediklerini, sanki uzun zamandır tasarlamış gibi ağır ağır, tane tane söylüyordu.

Dönüp baktım. Hafif aydınlık profilini gördüm. Ona sokulmak, bağrına yaslanıp:

«Ben de seni seviyorum...» diye haykırmak istedim.

Ama buna hakkım yoktu.

— Sizi gözümden kaybetmedim Murielle... Hayatınızda bir facia oldu, biliyorum... Artık geçen yılın biraz... hoppa, uçarı Murielle'i değilsiniz artık... Her halde ben sizi daha çok seviyorum. Neler olup bittiğini soruyorsam, sizi teselli etmek, derdinizi paylaşmak için soruyorum... Ama şunu da ilâve edeyim, bir şey söylemek istemezseniz, ısrar etmem ve gücenmem. Size olan muhabbetimden de hiçbir şey eksilmez. Size evlenmeyi teklif etmeme engel olmaz...

Sevgen bir gülüşle güldü:

— Ya siz? Benimle evlenmek istemez misiniz?

Başımı öte yana çevirdim:

— Buna imkân yok, Norberre...

— Sebep? Beni sevmediğinizden mi?

Başımı salladım. Kollarımı tutup haykırdı:

— Öyleyse beni seviyorsunuz?

Kollarımı ellerinden çektim:

— Evet... Ama hakikati öğrenince, siz beni sevmiyeceksiniz.

— Öğreneceğim hakikat nedir?

— Benim bir kızım var.

Damarlarındaki kan çekildi sandım:

— Böyle bir şey tahmin ediyordum... diye mırıldandı.

— Ama bir çocuk anası olduğumu tahmin etmemişsinizdir. Şimdi bırakın da gideyim. Allahısmarladık, Norberre.

Kımıldamadı:

— Kimbilir ne ıstırap çekmişsinizdir...

— Bu da bana ait bir şey...

— Neden irkiliyorsunuz? Sizi kabahatli bulmuyorum ki...

— Bulmuyorsunuz ama, tabiî evlenmeyi de teklif etmiyorsunuz.

— Kim demiş?

Hayretten donakaldım.

— Sizinle neden evlenmiyeyim? İşlediğiniz günahın cezasını kat kat çekmişsinizdir, buna eminim. Size bu günahı işleten adama ise, herkesin lânet ettiğine şüphe yok...

— Norberre, yani...

— Sizi seviyorum, dedim canım. İnanmadınız mı? Kızınızı daha şimdiden evlâdım gibi seviyorum. Eğer isterseniz, üçümüz başka bir yere taşınırız. Başka bir şehirde otururuz.

— Norberre...

Gene ağlıyordum ama, bu sefer başımı Norberre'in göğsüne dayamıştım. Kederlendiğimden mi ağlıyordum, yoksa sevincimden mi? Bilmem.

Saçlarımı okşaya okşaya beni yatıştırdı. Sonra sordu:

— Hemen şimdi evinize gelip annenizle babanızdan sizi istiyabilir miyim?

Bunun üzerine katılarak gülmeye başladım, asabi kahkahalardı bunlar:

— İsteyebilirsiniz, dedim, çok sevineceklerdir...

Ama eve çok daha sonra girdik. Beni öpmesine bir türlü doyamıyordum...

■

Landri kadehini kaldırdı:

— İçelim... İçelim ve seni dinliyelim Sandra.

İçtiler. Sandra ürperdi, gülümsedi:

— Size bir ıstırap hikâyesi anlatacağım.

Landri ile Murielle:

— Önce adını koy, dediler.

— Peki, işte adı:

Üçüncü masal: ARAMIZA GİREN KADIN

I

ARDI arası kesilmiyen rüzgâr, sicim gibi yağan yağmuru hiç durmadan camlara fışkırtıyor. Şiddetli bir kasırga bacadan içeri daldı, şöminenin alevlerini odanın içine itti, dumandan öksürmeye başladım. Pencereye gittim, açtım. Fırtına odama doldu. Yağmur bütün hızıyle yüzümü kamçıladı, rüzgâr perdeleri kabarttı, eteklerimi havalandırdı. Buna rağmen, bir müddet açık pencerenin önünde durdum. Yağmur insana acı bir zevk veriyordu ama, hayatiyeti tahrik eden bir zevkti bu. Karaya oturan ve batmak üzere olan mâneviyatıma yağmur şifa veriyordu.

Mâneviyatım öyle sarsılmıştı ki, bitkin haldeydim.

Bahçe yavaş yavaş karanlığa gömülüyor, her tarafı denizden yükselen sis kaplıyordu. Hiçbir şey, hattâ bahçeyi bozkırdan ayıran taş duvarla yüksek demir parmaklıklar bile görünmüyordu.

Yüzümü şiddetle kamçılıyan, gözlerimi kör, kulaklarımı sağır eden rüzgâr ve yağmur altında daha saatlerce durabilirdim, ama şiddetli bir kurander bir kapıyı şiddetle kapattı, ben de pencereyi kapamak zorunda kaldım.

Odama giren ihtiyar Lizbet:

— Kapıyı çaldım, dedi, ama fırtınanın gürültüsünden duymadınız.

— Evet, fırtına müthiş... Ne var?

— Hiçbir şey yok... Yemek hazır, Lady Ann da çok acıkmış.

— Kocam geldi mi?

— Telefon etti. Killiekeganda hava daha da berbatmış. Sisten göz gözü görmüyormuş. Misis Florayla beraber geceyi Misis Floranın akrabalarının evinde geçirecek, yarın gelecekmiş...

— Yaaa...

Olduğum yerde kaldım, elim, ayağım kesildi. Glenn bu gece gelmiyecek, bu geceyi Florayla beraber geçirecekti... Üstelik telefona beni çağırmamıştı...

Kapının önünde ayakta duran Lizbet, ellerini bembeyaz önlüğü üzerine kavuşturmuş, bana bakıyordu. Gözlük camlarının altında pırıldıyan gözlerinde hiçbir mütecessis ifade yoktu. Tatlı tatlı ve biraz acıyarak bakıyordu...

Lizbet, lüzumsuz söz söylemezdi, halis İskoçyalı olduğu için susmanın değerini takdir ederdi. Yalnız dedi ki:

— Biraz çabuk olun misis Sandra. Çorba soğuyacak, Lady Ann da soğuk çorbadan hoşlanmaz...

— Hemen geliyorum, Lizbet.

(Devamı gelecek sayıda)

ÖLÜMDEN SONRAKİ HAYAT

14

Lincoln'ün Ölüm Ruyası Ve Esrarengiz Kaplan Maskesi

YAZAN: THOMAS HALLER — ÇEVİREN: A. MAZHAR KUNT

Esir kullanma taraftarı bir ailenin oğlu olan John Booth 15 nisan 1865 gecesi, esareti kaldırmış olan Lincoln'ü vurdu.

İLERİDEKİ hâdiseleri önceden sezme veya hissetme işinde de ruh münasebetlerinin çok büyük rolü olduğuna şüphe yoktur. Bunlar çok defa kuvvetli bir korku hissinin tesiri altında ortaya çıkarlar. Parapsikologları bu hükme vardıran başlıca sebep de, felâketlerin önden sezilmesine karşılık, sevincin önceden tezahürüne fazla raslanılamamış olmasıdır. Bu gibi önseziler ekseriyetle ruya şeklinde kendini gösterir. Buna en açık misal olarak Amerikanın eski Cumhurbaşkanlarından Abraham Lincoln'ün ruyası gösterilir.

1865 yılının 14 nisan gecesi, Lincoln ter içinde uykudan uyandı. Hâlâ gördüğü korkulu ruyanın tesiri altında idi. Bu tesirden kurtulup tekrar uykuya dalabilmesi için bir saate yakın zaman geçti. Ertesi gün ruyayı eşine ve yakınlarına anlattı. Ruyada Beyaz Sarayın hizmetkârları kendisine Cumhurbaşkanının öldürüldüğünü söylemişlerdi. Ruyayı hayra yoran yakınları Başkana, ömrünün uzun olacağını söylediler.

Aynı günün akşamı, yani 15 nisan 1865 gecesi, Lincoln eşi ve yakınları ile birlikte o gece tiyatroya gitti. Temsilin ortalarında locanın kapısı açıldı, içeriye giren bir genç adam elindeki tabancanın bütün kurşunlarını Lincoln'ün ensesine boşalttı. Amerikanın 16'ncı Cumhurbaşkanı bir dakika içinde tarihe karıştı. Lincoln'ün gördüğü ölüm ruyası, üzerinden henüz yirmi dört saat bile geçmeden gerçekleşmişti.

Bu ruyayı izah etmeğe çalışan ruh bilginleri, iki grupa ayrılmaktadırlar. Bir kısmına göre, kaatilin cinayet tasavvuru telepati yolu ile Lincoln'e vâsıl olmuş, yani kaatilin şuuraltındaki öldürme fikri Lincoln'de ruya şeklinde tezahür etmiştir. Diğer grupun izahına göre de esareti kaldırmış olan Cumhurbaşkanına karşı düşmanlarından her gün bir suikast beklenebileceği vehminin fazlalaşması onun bu ruyasını hazırlamıştır.

Bir inanışa göre, insan kendi başarılarını veya başarısızlıklarını şuuraltında daima farkında olmadan canlandırmağa çalışır. Kötü ve iyi hareketlerinin sonuçları şuuraltında çeşitli şekillerde onun yaşayışına tesir eder. Talih veya alın yazısını, dış tesadüflerden ziyade, şuuraltı inançlarının gizli bir kuvvet tarafından sevkedildiği yollar olarak mânalandırabiliriz. Fransız psikoloğu Allendy, yaptığı ruh tahlillerinden bu sonucu çıkarmaktadır. Aynı fikirdeki psikologların izahına göre, istikbalde olacak şeylerin tasavvuru bazan şuuraltında gizlidir. Hangi kuvvetin bunu şuuraltına yerleştirdiği ilmî olarak izah edilemiyen bir noktadır. Ancak bu tasavvurların telepati yolu ile bir insandan öbürüne naklolunduğu tecrübelerle sabittir. Falcıların kehaneti de aynı şekilde izah olunabilir. Price ve Board adlı iki İngiliz bilgini zayıf bazı ipotezler ileri sürmektedirler. Bu ipotezler de, Einstein'ın izafiyet teorisindeki dördüncü buut anlayışına dayanmaktadır. Bu nazariyeden mülhem olarak, bildiğimiz zaman mefhumunun üzerinde bir zaman mefhumu ve bildiğimiz mekân mefhumunun üzerinde bir mekân mefhumu kabul edilir. Kehanet, üstün kuvvete sahip bazı insanların bu zaviyelerden birçok şeyleri görebileceği şeklinde izah olunmaktadır. Bu iki ipotezciye göre, bizim bildiğimiz zaman mefhumu ancak şuurlandırabildiğimiz dünya üzerinde mevcuttur. Halbuki bunun dışında maziyi, hali ve geleceği içine alan devamlı bir zamanın mevcudiyetini bir an için kabul etmek lâzım gelir. Buna karşılık, başka bazı araştırıcılar da, bu fikri daha değişik bir şekilde izah ediyorlar. Onlara göre, şuuraltında devam eden zaman şuurlu halde iken devam eden zamana nispetle çok daha uzundur. Bazan beş dakikalık derin bir uyku sırasında, yani ruya içinde, saatlere sığmıyacak işler yapılır. İşte şuuraltındaki zaman hesabiyle yapılan müşahedelerle ileriyi görmenin yarı ilmî izahı bu suretle ortaya konulmaktadır. Çekirdek fiziği araştırmalarında ilim, bugün klâsik fizik kurallarını altüst eden gerçeklerle karşılaşmaktadır. Meselâ Meson denilen ağır bir elemanın zerrecikleriyle yapılan deneylerde, fiziki bir olayın tesirleri olay fiilen meydana gelmeden çok önce kendini belli ediyor. Günün birinde belki ruhi münasebetleri de, elektronlar veya henüz bilinmedik başka zerreciklere ait bir âleme bağlamak kabil olacaktır. Parapsikoloji gerçekleri daha ilim çerçevesi içine sokulamamıştır. Bununla beraber parapsikoloji, yalnız olacak şeyleri değil, geçmiş şeyleri sezme kudretini de kabul eder. Buna misal olarak geçen sayılarımızda ünlü Holândalı falcı Croiset'nin hayret verici hünerlerinden bahsetmiştik. Gene Croiset'ye dönelim: Bu ünlü falcı toplantılarda meselâ şu şekilde tecrübeler yapmıştır: Salonda bulunanlardan her hangi bir istekli kendine ait bir eşyayı, meselâ çantasını veya çakmağını getirip masanın üzerine bırakıyor. Bu iş yapılırken, eşya sahibini görmemiş olmak için Croiset salondan dışarı çıkıyor. Sonra tekrar içeri girerek masa üzerine eşyasını bırakan insana ait geçmiş ve gelecek birçok hâdiseleri açıklıyor. Gene böyle seanslardan birinde Croiset masaya bırakılmış eşya sahibinin genç bir kadın olduğunu, bu kadının bir göl kenarında oturduğunu söylemiş, kadının yanında bir de kaplan gördüğünden bahsedince, bahsi geçen kadın, salonda hemen ayağa kalkarak, daha fazla izahat vermemesini Croiset'den rica etmiştir. Kadının fevkalâde telâşı karşısında Croiset daha fazla izahat vermekten vazgeçmiştir. Sonradan bazı meraklıların öğrendiğine göre; Fasching şenliklerinde bu genç evli kadın, yabancı bir erkekle flört etmiş ve bu sırada yüzüne bir kaplan maskesi takmış. Kıskanç olan kocasının bu hâdiseden haberi olmadığı için, Croiset belki kehanetini daha ileriye götürür endişesiyle kadın, falcının izahatını kesmesini istemiştir.

Böyle eşya yardımı ile geçmişe ait olayları öğrenme metoduna gizli ilimlerde «Psikometri» (ruh ölçümü) adı verilmektedir. Buradaki eşya doğrudan doğruya bir endüktör, bir anahtar vazifesi görmektedir. Bu endüktör sayesinde başkalarının şuuraltlariyle temas tesis edilmektedir. Amerikalı psikolog Prof. Buchanan geçen asırda psikometri hakkında bir nazariyeyi geliştirmiş ve yaymıştır. Bu nazariyeye bağlı olan profesöre göre, bütün eşyalar görünmiyen ruhi ışınlarla kaplıdır. Eski olan bu görüş, 1953 yılında Avustralyalı fizikçi Raynor C. Johnson tarafından tekrar ele alınmış ve bir ipotez ortaya çıkmıştır. Bu ipoteze göre, ruhi zerreciklerle dolu bir esîrin, yani bir tabakanın mevcudiyeti kabul edilmektedir. Bu esîr, ruh ile madde arasında esrarlı bir ortam teşkil etmektedir.

Ruhi esîrin mevcudiyeti hakkındaki bu kanaat ile bugünkü fizikte enfraruj fotoğrafı hâdisesi arasında bir münasebet kurmak mümkündür. Meselâ bir yerde park etmiş ve saatlerce önce oradan ayrılmış bir otomobilin sonradan resmini bir enfraruj filmi üzerine çekmek mümkündür. Bunun için motor sıcaklığının, derecenin binde biri kadar bir hararet bırakmış olması, maksada yeter.

Gizli ilimler alanında bilinen gerçekler ve yapılan tecrübeler bizi bir ruh âleminin mevcudiyetine inandıracak, ölümden sonra bir hayatın varlığını kabul ettirecek kadar çoktur. Ancak müspet ilmin günden güne genişliyen çerçevesi şimdilik bu sahaya kadar uzanamamıştır.

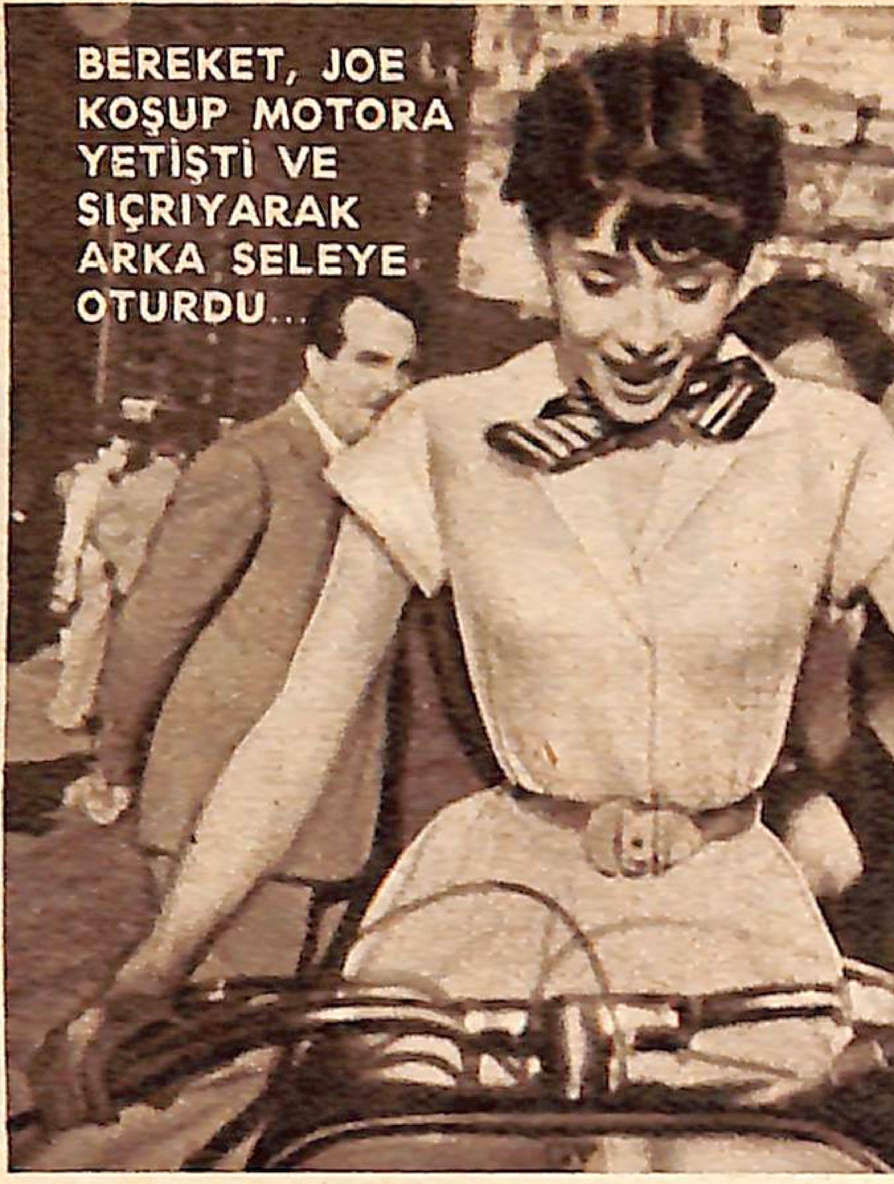
SON

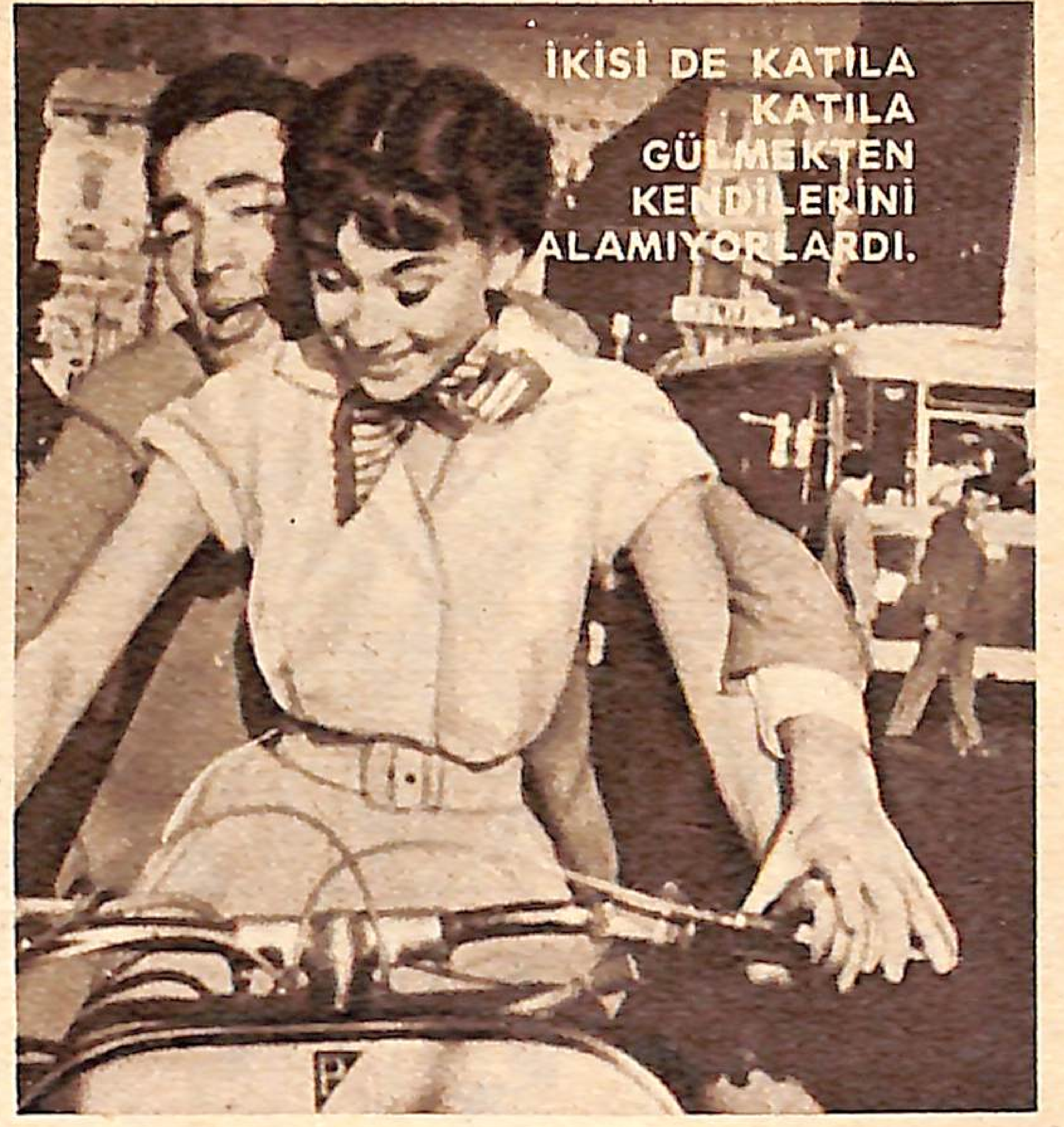
ROMA TATİLİ

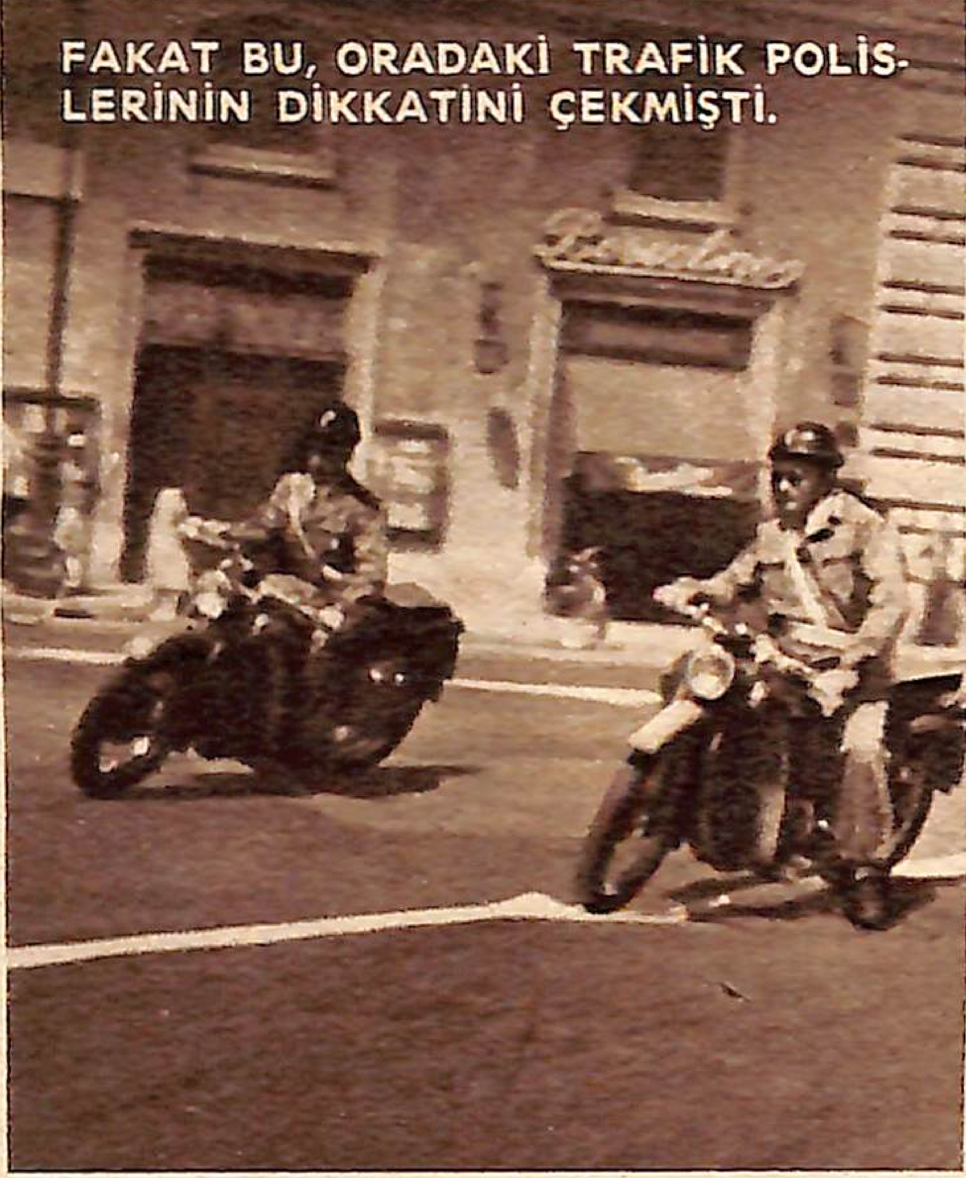
Oynıyanlar
AUDREY HEPBURN
GREGORY PECK

FORMA: 10

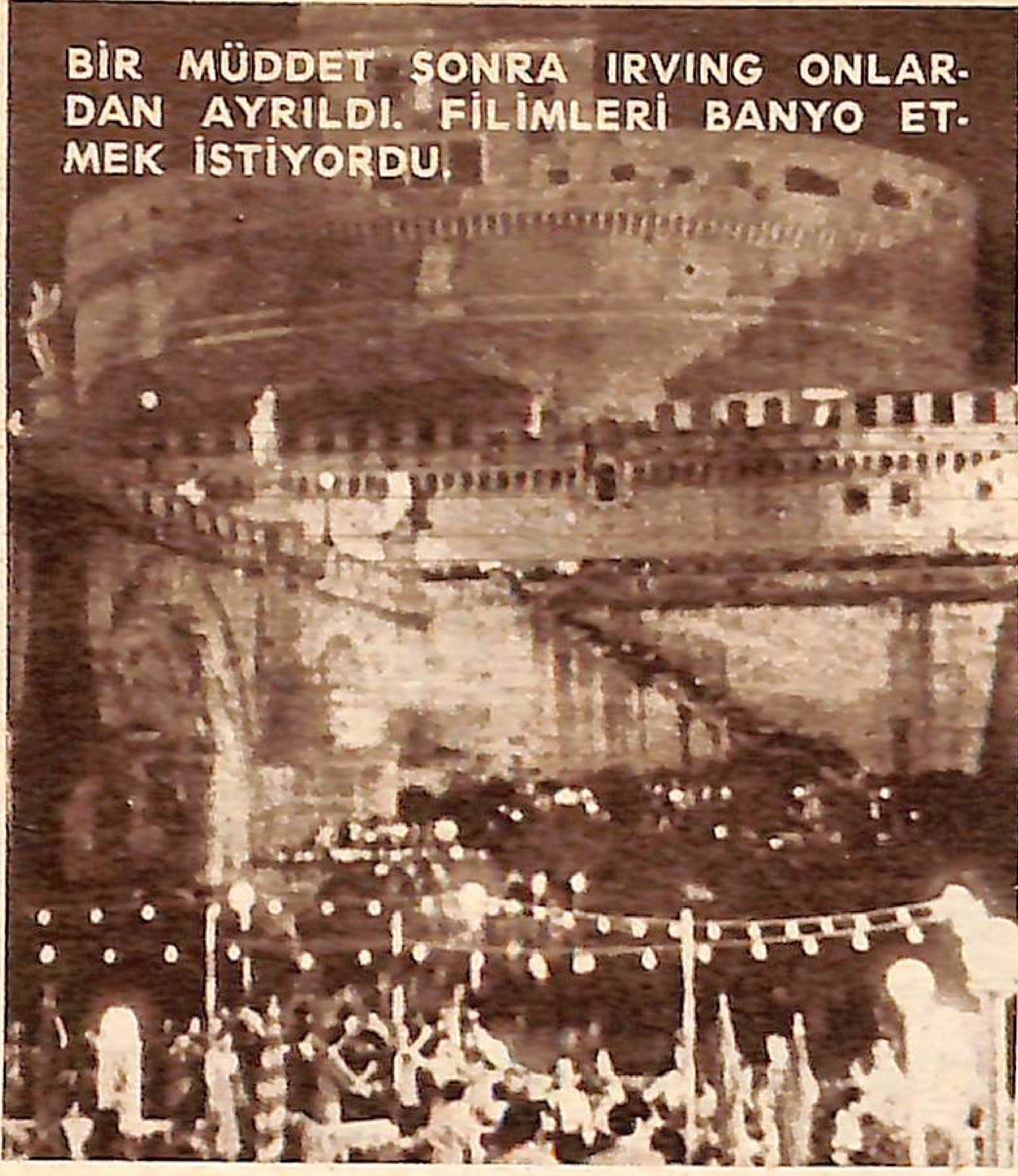

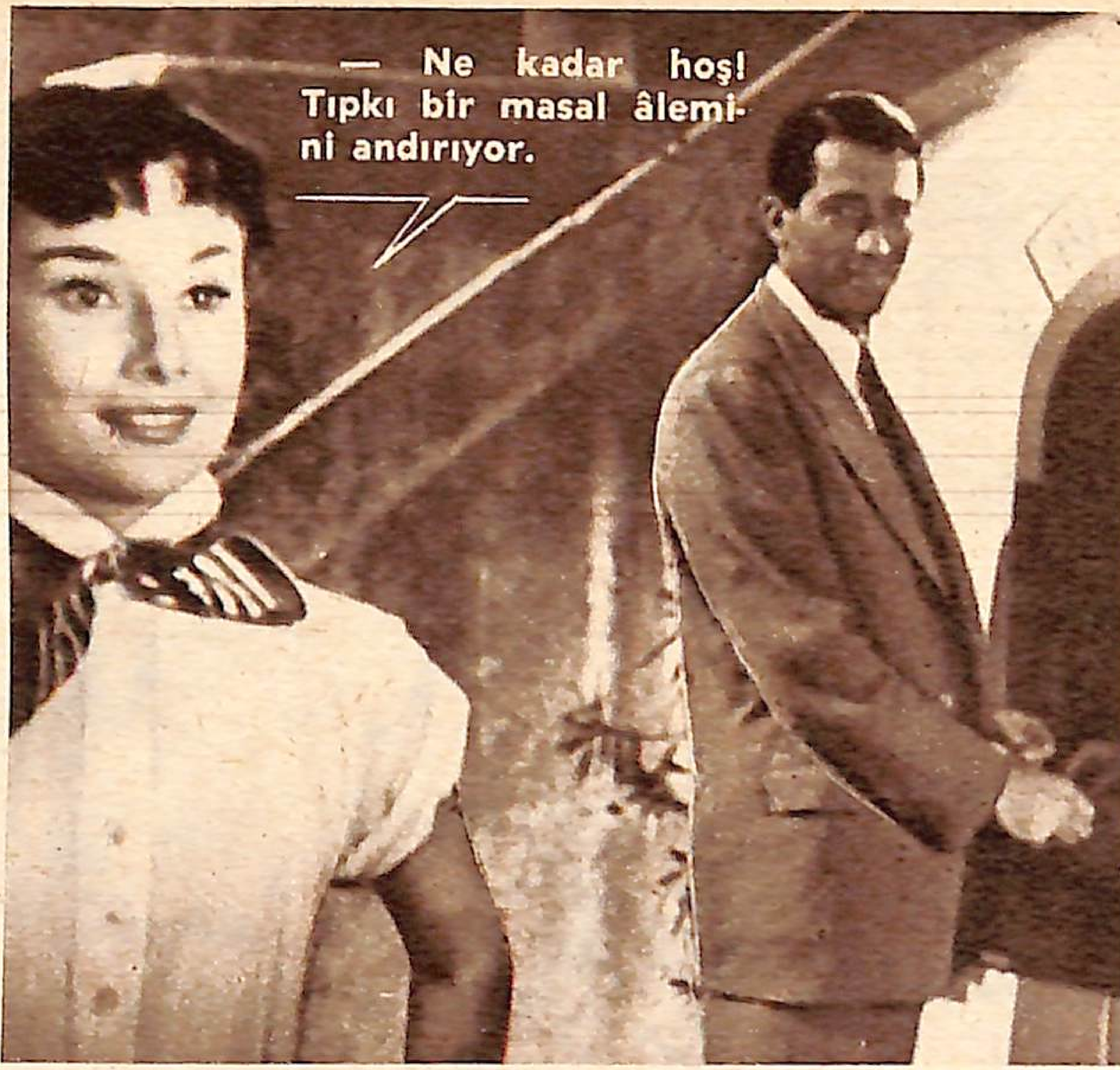
JOE, ANYA'YA LEVHALAR HAKKINDA İZAHAT VERMEYE BAŞLADI:

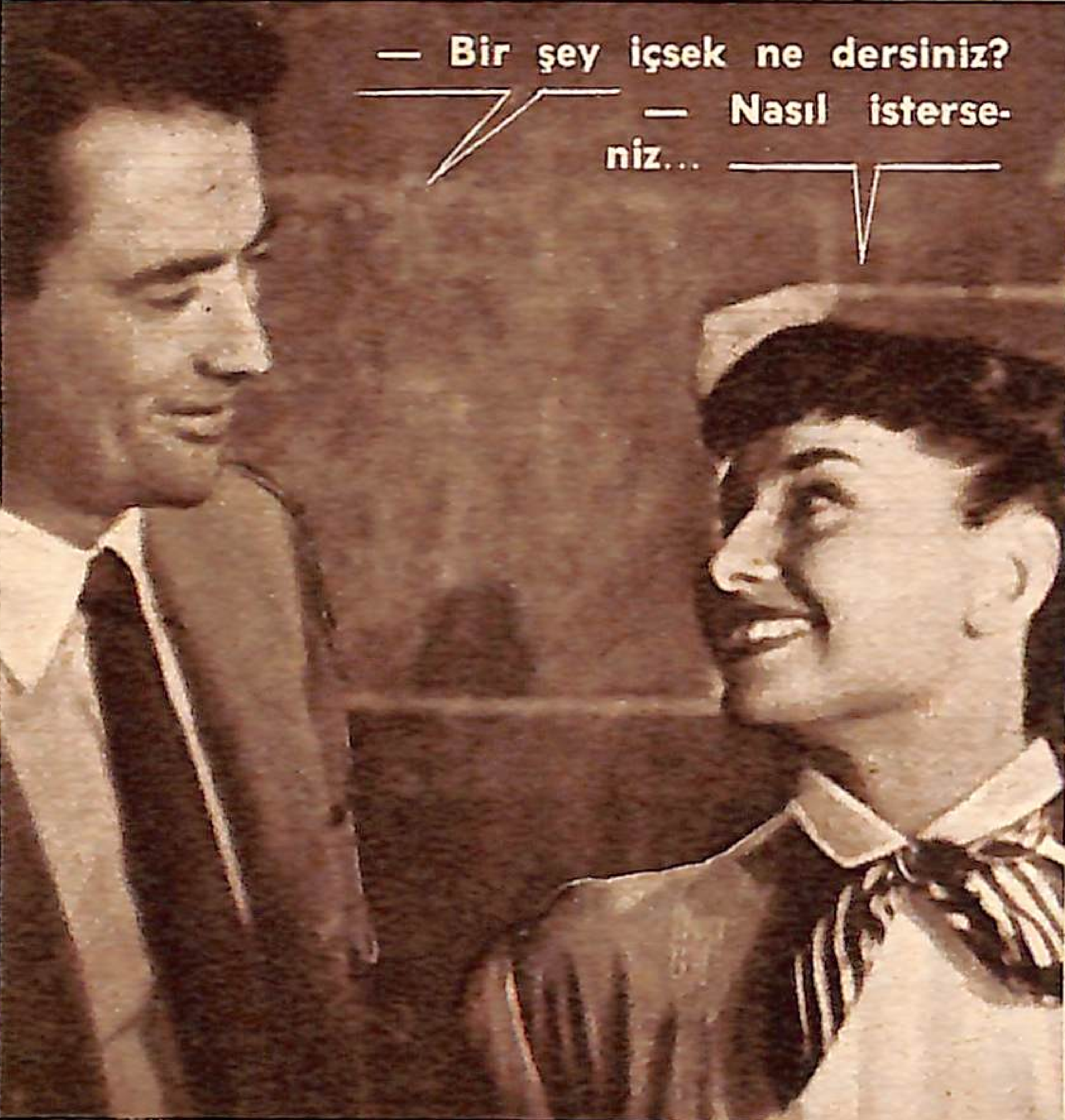

İKİSİ DE BİRBİRLERİNE KARŞI BÜYÜK BİR YAKINLIK DUYUYORDU, FAKAT BÖYLE BİR AŞKIN DELİLİKTEN BAŞKA BİR ŞEY OLMIYACAĞINI İDRAK EDİYORLARDI...

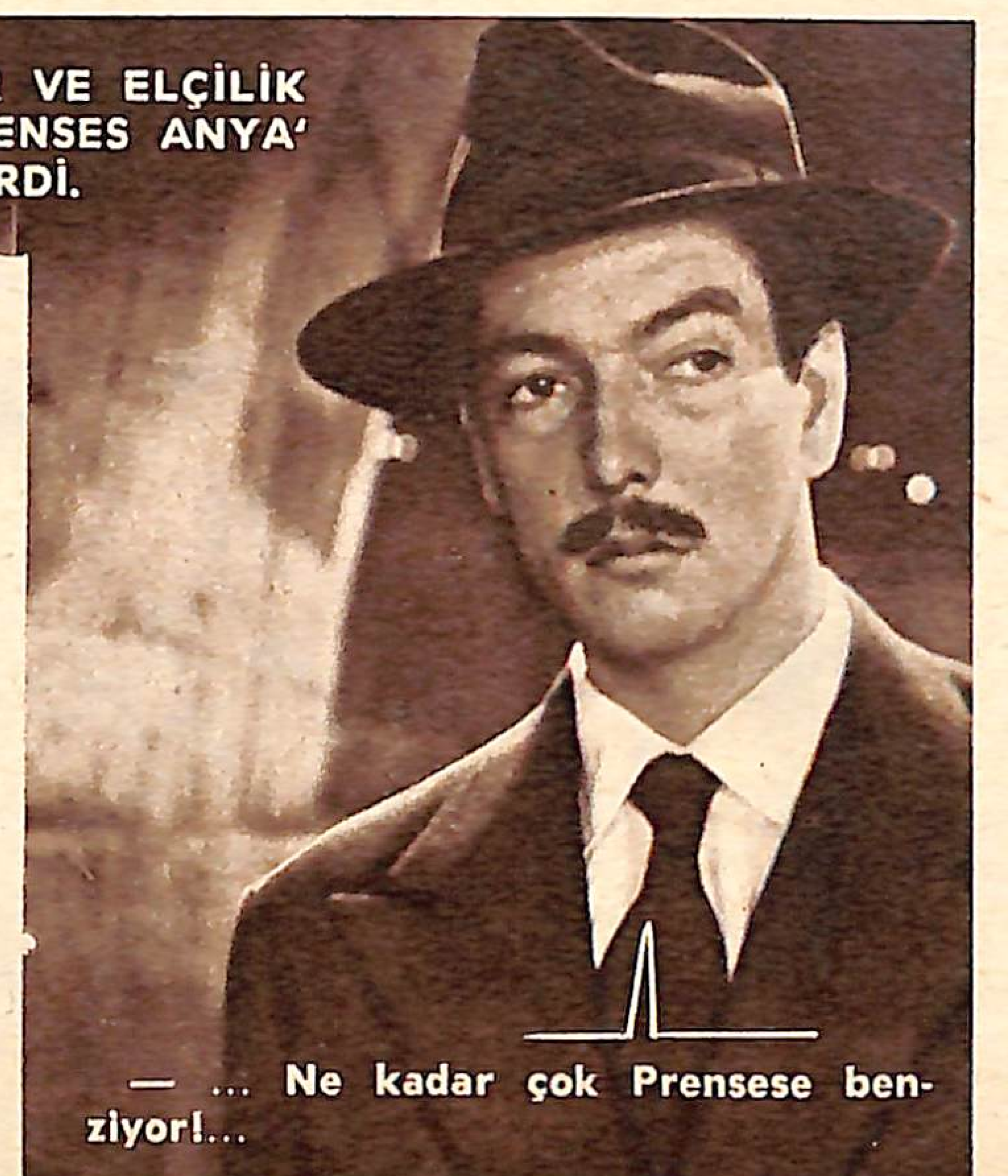

O SIRADA AZ İLERDE SİYAHLAR GİYMİŞ, ASIK SURATLI İKİ ADAM BELİRDİ. HER HALLERİNDEN SİVİL POLİS OLDUKLARI BELLİYDİ.

(Devamı gelecek sayıda)

GECENİN ÖRTÜSÜ ALTINDA

1. SAYIDAN 15. SAYIYA KADAR ÇIKAN KISIMLARIN ÖZETİ: Amerikalı gazeteci Fitzhugh bir yere gömülü bir milyon doları aramak için Koreye gider. Önce Murphy isimli bir albayla dövüşür. Sonra Frances adındaki Amerikalı kızla ve Cynthia Lee ismindeki kadınla ahbab olur. Bir sabah da erkenden yanına Koreli Oo'yu alarak, bir cüzamlılar hastanesi bulunan Sang-Ju'ya hareket eder. Milyonların o civarda olması muhtemeldir. Hastaneden bir Jeeple milyonların bulunduğu yere gider, birçok müşküllerle aramaya başlarlar.

YAZAN: MANNING LEE STOKES — ÇEVİREN: ADNAN ERİM

BİR ara kuzeye ilerledik. Sonra kendimizi yolun gidişine bıraktık. Ne yaptıksa olmadı! Aksilik peşimizi bırakmadı. Nihayet akşama doğru, bitkin halde, bir yamacın kenarına çöktük. Geri dönüp bu işten vazgeçmekten başka çare yok! Yazık oldu bunca emeklere! Domuz kokulu yağlara bulandığıma mı yanayım, yoksa milyonları bulamadığıma mı?...

Kafamı iki elimin arasına almış, pis pis düşünürken Oo fırladı:

— Dinle, Misa Bob!... Bir ses!

Beraber dinledik. Evet. Bir gong sesi. Kalbim heyecanla atmaya başladı. Bulduk mu dersin?! Mâbedi bulduk galiba! Bu gong muhakkak mâbetten geliyor!

Oturduğum yerden deli gibi ayağa fırladım:

— Koş. Oo!... Sesin geldiği tarafa doğru koşalım!

— Ses arkadan geliyor, Misa Bob!

— Tamam! Öyleyse arkaya doğru koşalım!

Nefes nefese koşmaya başladık.

Ses daha yakından gelmeğe başladı. Daha çok koştuk. Gongun vuruşu mükemmelen duyuluyordu.

Soluklarımız güç çıkıyordu. Tıkanıp yere yığıldık.

— Misa Bob, koşmak faydasız. Ben anladı ses nerede. İki tepe uzakta. Geri dönüp araba alalım. Yavaş yavaş gelelim!...

Oo doğru söylüyordu. Geri döndük. Arabanın yanına geldik. Öküzü dürtükledim. Gong sesinin geldiği yer dört tepe ileride idi. Şimdi öküz arabamız bu dört tepeyi aşıncıya kadar akşam olacaktı. Zaten güneş çoktan batmış, etraf kararmaya yüz tutmuştu.

İki tepeyi geçmemiz iki saati buldu. Gece, zindan gibi etrafımıza çöktü. Öküzü durdurdum.

— Buradan ileri gitmemiz doğru değil Oo!... dedim. Çadırımızı kuralım. Geceyi burada geçirelim. Sabahleyin erkenden yola çıkarız!

Gökyüzünde şimşekler çakarken Oo çalıçırpı toplamaya başladı. Benim de maksadım başka. Oo'ya her şeyi anlatmak istemiyorum. Ne olur, ne olmaz! Demir Buda'nın yerini yalnız başıma bulmak istiyorum. Mezarı açarken hiç kimse görmemeli. Oo bile görmese iyi olur. Ne de olsa, çocuk Koreli'dir. Bir mâbedin yanındaki mezarı açmak onlar için çok günahtır. Günün birinde birisine ağzından kaçırır. Başım derde girer. Sonra, bir milyon doları ne diye ona göstereyim!... İşimi bitirdikten sonra, ona da münasip bir şey veririm...

Oo, çalıçırpı toplıyadursun, ben elektrik fenerimi alıp tepeye tırmanmaya başladım.

Birinci tepeyi geçtim. İkinciye geldim. Onu da heyecanla tırmandım. Üst üste çakan şimşekler etrafı birkaç saniye gün gibi aydınlattı. Sonra gene zifirî karanlık...

Tepenin üstüne vardım. Bir şimşek daha çaktı! İşte, ileride demir Buda heykeli!...

Heyecanımın yatışmasını bekledim. Yüzüme birkaç yağmur damlası çarptı. Fenerimin düğmesine bastım. Işık huzmesi yüz metre ileriye uzandı. Heykelin ta kendisi!... Mâbet de aşağıda, vâdinin dibinde olacak.

Elektrik fenerimi söndürdüm. İhtiyatlı adımlarla Buda Heykelinin bulunduğu tarafa doğru yürümeye başladım. Belki sağda, solda Koreli papazlar vardır. Beni görmelerini istemiyorum. Kıyafetim de aynen Koreli! Başıma türlü işler açılabilir.

Elektrik fenerimi arada bir yakıp söndürüyorum. Yürümeğe devam ediyorum.

Buda Heykelinin dibine geldim. Feneri yaktım. Tamam. Heykelin dibinde yedi tane mezar! Bunlardan en yakını, sağ baştaki! Milyonlar orada gömülü olacak!

Yeri az, çok tesbit ettik. Bakalım, bir de şu mâbedi görelim.

Tepenin öbür kenarına doğru yürüdüm. Dehşetli bir fırtına esmeye başlamıştı. Yağmuru dağıtacak, ama beni de tepeden aşağıya uçuracak!

Birdenbire bir kampana sesi kulaklarıma çarptı. Tepeden tırnağa buz kesildim. Ses hemen tepenin eteğinden geliyordu! Papazlar etrafta olmalı!...

Yamacın kenarına geldim. Kalbim küt küt atarak esrarengiz kampananın sesini dinledim.

Çimenlerin üzerine çöktüm.

Arkamda bir hışırtı duydum:

— Lütfen Misa Bob! Ellerini yukarı kaldır! Ben öldürmek istemiyor!...

Bu da ne demek! Hayretle arkama döndüm. Oo, bir adım arkamda. Elinde yirmi beşlik ufak bir tabanca!

— Elleriniz yukarı Misa Bob!

Şaşkın şaşkın suratına baktım:

— Ne yapıyorsun Oo?! Aklını mı kaçırdın?! İndir o tabancayı!

— Hayır Misa Bob! Sen ellerini yukarı kaldır! Yoksa ben vuracak!

Ben Binbaşı Yonjeung Kim! Senin hizmetçi değil artık! Milliyetçi Kore Ordusunda Binbaşı ben! Elleri kaldır!

Belkemiğimde soğuk soğuk terler birikti. Milliyetçi Kore Ordusu! Yani dağlara kaçan Albay Yi-Sun-Sin'in ordusu! Demek bu sersem milliyetçilerin casusu! İnanılır şey değil! O kadar ihtiyatlı hareket ettim. Her şeyi düşündüm. Herkesten şüphelendim. Bu aklıma gelmedi! Kollarımı havaya kaldırdım. Ama işi şakaya boğmaya çalışmak daha iyi olacak:

— Haydi bakalım, dediğini yaptık, Oo. Kollarımı yukarı kaldırıyorum. Ne olacak şimdi?

— Benim dediğimi yapacak sen! O zaman belki ölmez!

Ellerim havada, oturduğum yerde arkamı döndüm. Oo yaklaştı. Belimden kırk beşliği çekip aldı. Sonra göğsümü, ceplerimi yokladı. Bıçak aradı.

— Kalk ayağa Misa Bob! Numara yok! Hemen vururum! Doğru aşağıya, arabaya!

Bir müddet bu sersemin emrindeyiz. Anlaşıldı.

Hem yürüyor, hem düşünüyordum.

Tepelerden aşağıya inip öküz arabasının yanına geldik. Tabancayı suratıma doğru salladı:

— Ben ne dersem sen onu yapacak, anladı! Önce şu pirinç çuvalları kaldır!

Torbalardan birini sırtladım, amma da ağır! Pirinç bu kadar ağır olur mu? Arabadan aşağıya indirdim.

İkinci torbayı sırtladım. O daha ağır! Pirince benzemiyor içindekiler! Ağzının kenarından bir göz attım. Vay canına! El bombaları! Pirinç çuvalları ağızlarına kadar el bombaları dolu!

Hain çocuk yan gözle beni süzdü:

— Sen takusan aptal Misa Bob!... Öteki çuvallar tüfek dolu! Cepane dolu!

— Çabuk kazma, kürek al, Misa Bob!

Kazmayla küreği arabadan çıkarıp omuzladım.

— Şimdi yürü yukarı!

Tekrar tepeleri tırmandık. Demir Buda Heykelinin yanına geldik.

— Şu mezarı kaz Misa Bob!

Hayret doğrusu! Serseri, hangi mezar olduğunu benden iyi biliyor! Sesimi tatlılaştırdım:

— Burada ne var Oo? Neden kazacağız burasını?

— Numara yok! Ben kaz dedi, sen kazacak! Çok konuşma yok!

Kazmanın sapına yapıştım. Gösterdiği mezarı kazmaya başladım.

Toprak sert değil. Fakat çamurlu. Kazmanın ucuna yapışıyor.

— Biraz çabuk kaz! Yi-Sun-Sin para bekliyor! Daha çok tüfek, cepane alacak!

Gene sesimi yumuşattım:

— Burada para mı var Oo?...

— Numara yok dedi ben! Sen biliyor burada para var!...

Kazmaya devam ettim. Yarım metre oldu.

Oo'nun öbür elinde bir elektrik feneri var. Kazdığım yere doğru ışığını uzatıyor.

Birdenbire ben kazmanın ucuna bir kemik parçası takıldı. Uzanıp aldım.

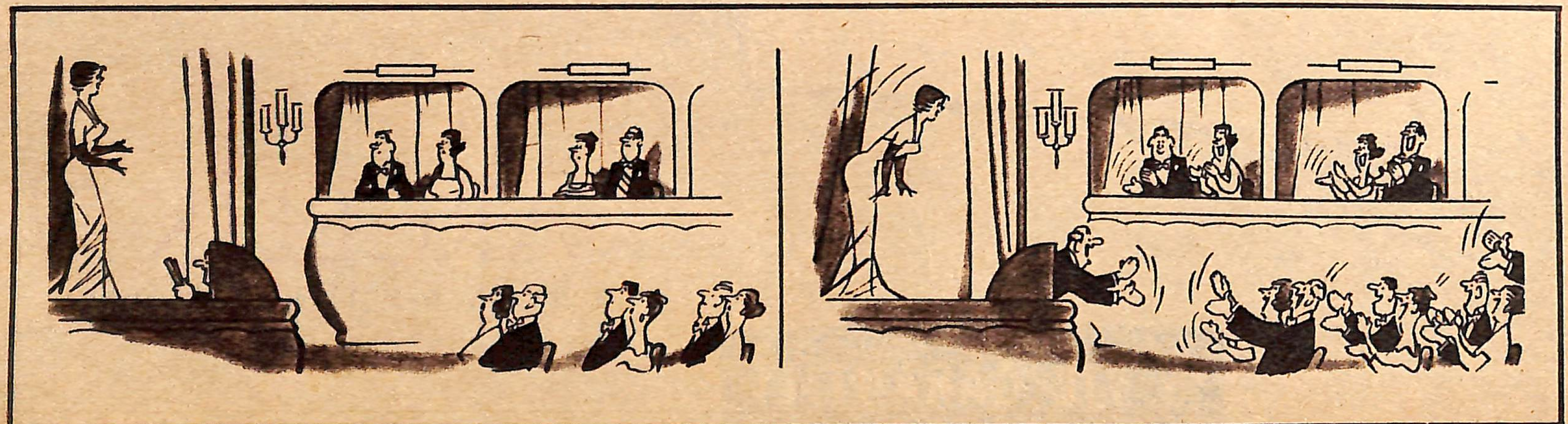
— Oo, beyhude kazıyoruz burayı! Ölülerin kemikleri çıkıyor bak! Günah bu. Çok günah!

— Çabuk kaz, dedi ben! Biraz sonra görecek ne çıkacak!

Küreğe birkaç kemik daha takıldı. Onları da yana ittim. Habre kazıyorum.

Bir metre çukura indim. İçimde tuhaf bir heyecan var. Oo elektrik fenerini hiç söndürmüyor. Feneri tutan elinin âdeta titrediğini hissediyorum.

(Devamı gelecek sayıda)

BU GÜZEL VE BÜYÜK BUZDOLABI

3900 LiRAYA VE 15 AY TAKSiTLE

SATILMAKTADIR

5 YIL GARANTİLİ

ARÇELİK

10,2 AYAK, B-2 TİPİ BUZDOLABI

FAAL - 664 - 114

KADINLAR DÜNYASI

MODA

Hayat DÜNYA BASINI İLE AYNI GÜNDE

MICHEL TELLIN

MAGGY ROUFF

MICHEL TELLIN

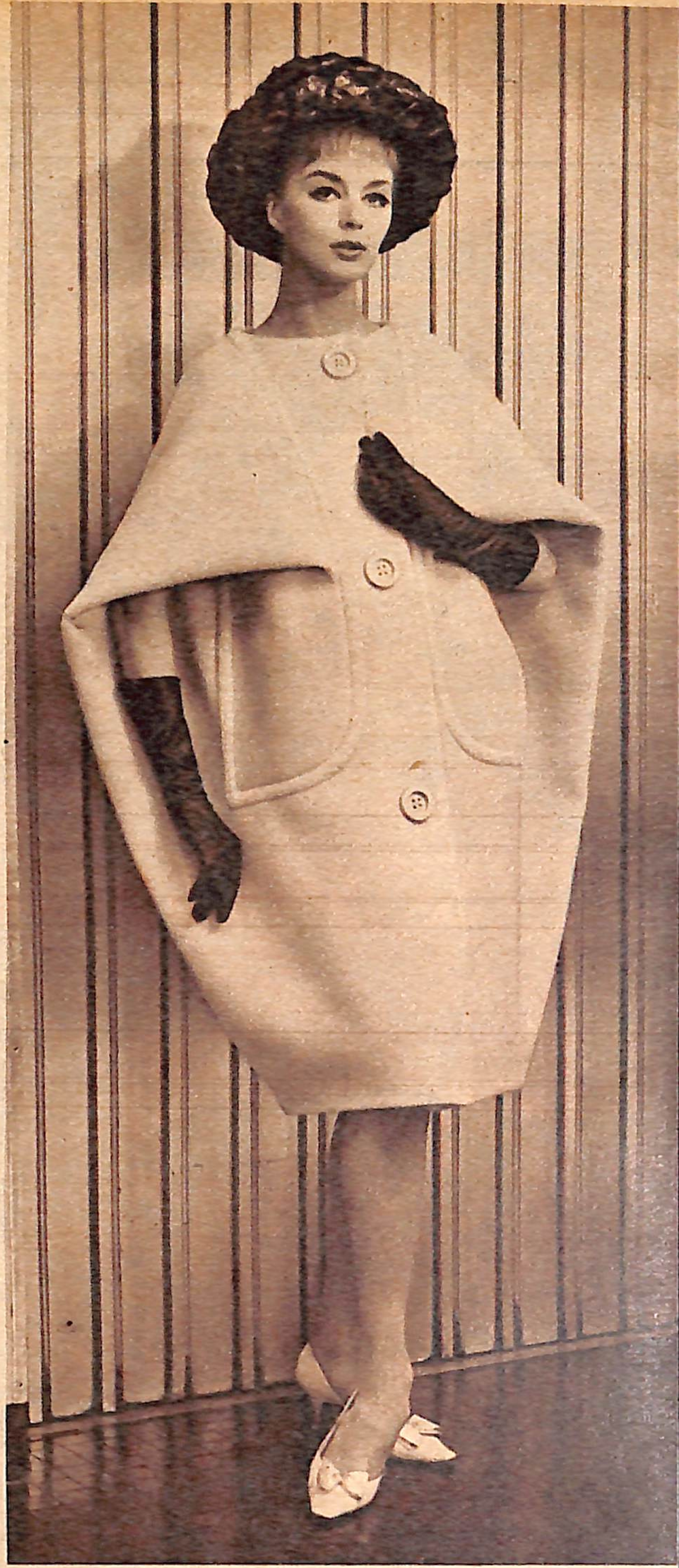
1962 İlkbahar-Yaz Kreasyonlarını Veriyor

Paris muhabirimiz MICHELE ROCHON bildiriyor

Bu hafta sizlere ünlü Paris moda evlerinin, neşir ambargosu 27 şubat günü kalkan yeni mevsim kreasyonlarını bu ve mütaakıp sayfalarda takdim ediyoruz. «Kadınlar Dünyası» ile ilgili çeşitli konuları, gelecek haftadan itibaren tekrar bu sayfalarda vermeğe başlıyacağız.

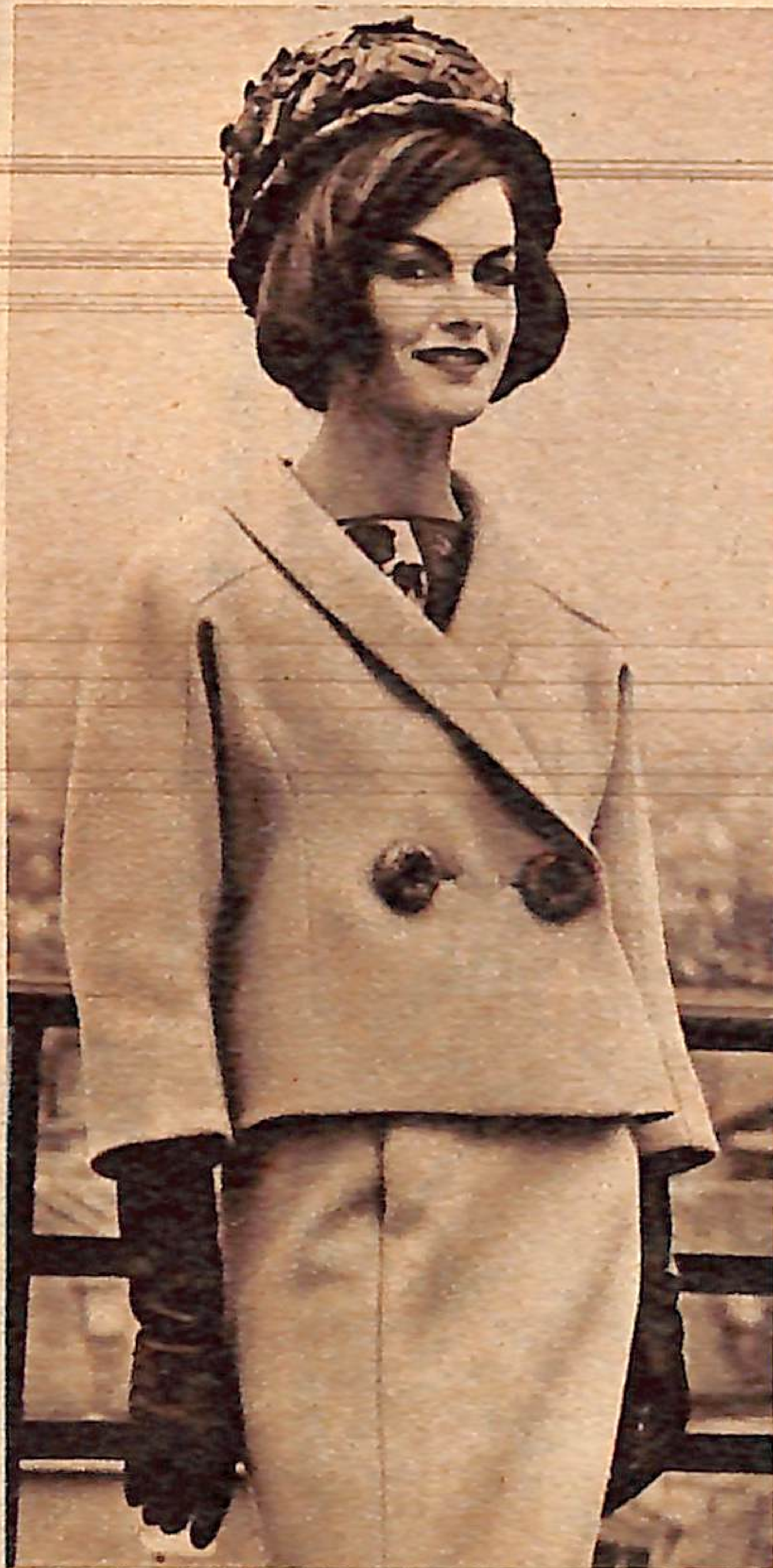
Maggy Rouff

- Rop dekoltelerinde Tango Arjantin
- Tayyör manşetlerinde değişiklikler
- Ceketlerden uzun blûzlar
- Bol ve dar mantolar
- Meyva ve çiçek renkleri.

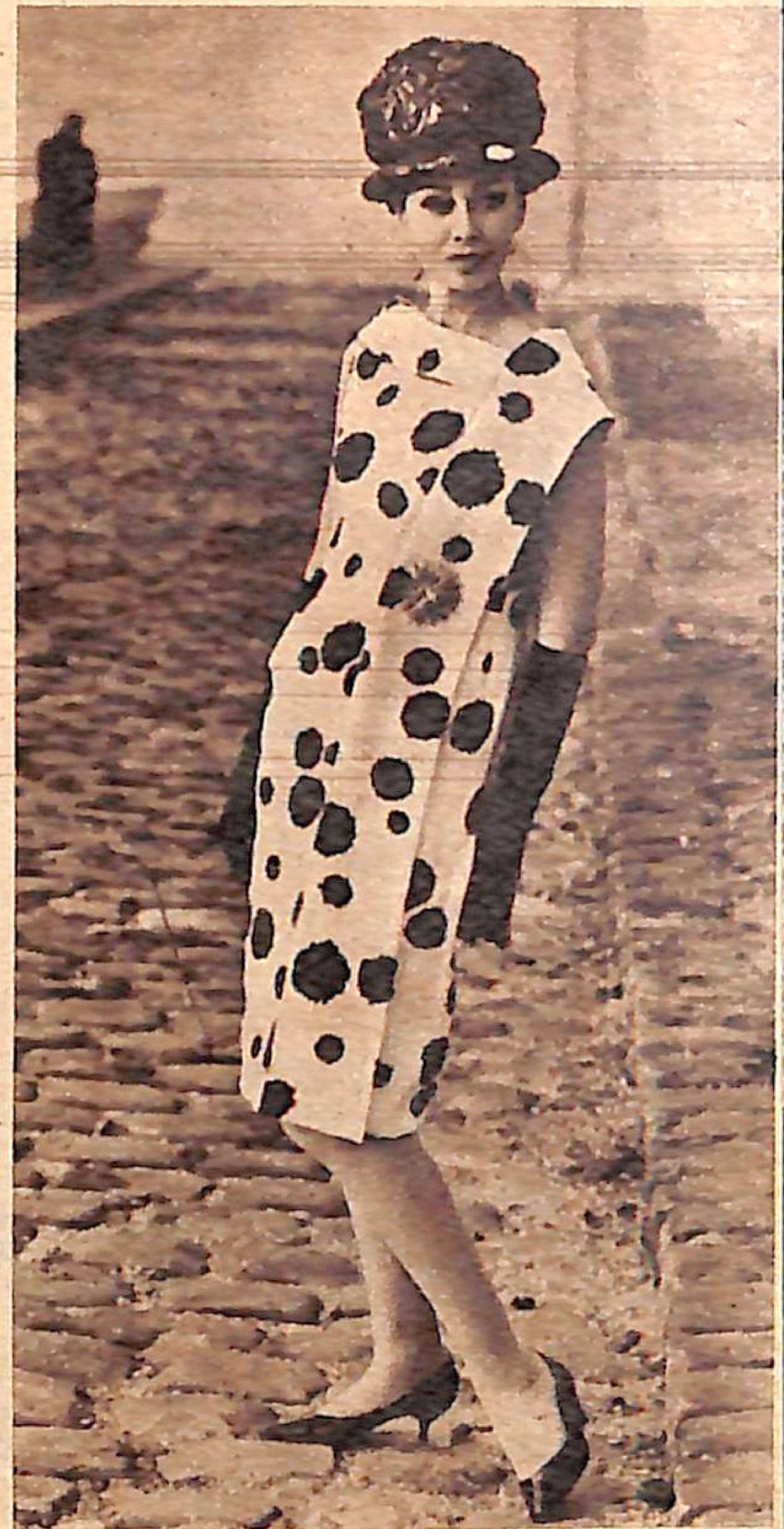

Kap hissi veren etek ucu dar manto.

Paris'in ünlü modacısı Maggy Rouff, her zaman olduğu gibi, bu sene de bütün modellerini kumaşların hususiyetine göre hazırlamıştır. Yumuşak kumaşlardan yaptığı elbiseler kendiliğinden düşen natürel plilerle süslüdür. Ünlü modacı 1962 ilkbahar-yaz kreasyonlarında vücut hatlarını belirten kesimlere büyük bir yer vermiştir. Orta yaşlı hanımlar için çizdiği modellerde dikişten fazla kulplar rol oynar. Hazırladığı gece elbiselerinde Tango Arjantin devrinin dekolteleri vardır. Tayyörlerindeki geniş manşetler, üçgen biçimi japone kollar ve onlara daha feminite bir hava veren tayyörden uzun blûzlar bu senenin hususiyetleridir. Modellerinde sâf ipek, tüvit, pamuklu ve iki yüzlü kumaşlarla, muslin emprimeler yer almıştır. Keten ve benzeri kumaşlardan hazırladığı elbiselerde prenses biçimi modeller, parçalı hafif bol etekler görülür. Tayyör boyları kısa ve uzun olmak üzere iki tiptir. Bu sene etek boyları dizleri örtecek kadar uzamıştır. Ünlü modacı gece elbiselerinde, dansta rahatlığı düşünerek, bol etekli modellere yer vermiştir. Seçtiği gül ve meyva renkleri arasında mor serisi, çimen yeşili, mavi, sarı, siyah ve beyaz da vardır.

Bej yünlüden, kalçalara doğru çan şeklinde hafif açılan, şal yakalı, kruvaze şık bir takım. Eteğin, önünde bir pli vardır.

Siyah-beyaz puvantiye ipek sura emprimeden şık bir rop. Omuzdan aşağı inen, geniş tek taraflı pli, robun özelliğidir.

HERMÈS

Paris metrolarının ismini taşıyan güzel elbiselerden biri. Süet deri etek ve bolero. Orijinal modelin eteği dört parça olup tamamen vücuda oturtulmuş ve cep kapaklariyle süslenmiştir.

Takma kollu, penslerle hafif oturtulmuş spor, fakat zarif bir tüvit tayyör-etek. Yaka ve etekteki bordür saçaklar, modelin kumaşında bulunan renklerin biri seçilerek yünden yapılmıştır.

MİCHEL TELLİN

Ünlü modacı sak ve kalçadan hafif kloş mantolar hazırlayıp, rop ve tayyörlerde yukarıda görüldüğü gibi klâsik hatlara yer vermiştir. Kreasyonları arasında önden sade, fakat sırtı godelerle zenginleştirilmiş roplar vardır. Modellerinde canlı renkler, siyah-beyaz hâkimdir. Boy dizden aşağıdır.

HUSUSİYETLERİ

- Omuzlar dar ve ince
- Tebarüz ettirilmiş vücut hatları
- Yukardan takılmış bel
- Dizden aşağı etekler
- Canlı ve neşeli renkler.

JEAN PATOU

Pembe yünlüden, kruvaze, truvakar takma kollu, şık bir takım. Yakası eşarp tarzında bağlanan blûz suradır.

Siyah-beyaz desenli emprimeden, uzun eşarpında cep olan orijinal bir rop. Tek düğme elbisenin süsüdür.

Günlük kıyafetlerde redingot biçimi ve silûeti belirten hatlar üzerinde durmuştur. Kreasyonlarındaki pardesüler 7/8 klâsiktir. Gece elbiselerinde garne olarak dantel ve nakış kullanmıştır. Modellerinde sâf ipekten koton emprimeye kadar bütün kumaş çeşitlerine raslanır. Gündüz giyilen elbiselerde canlı renkleri, gece için de siyah ve beyazı seçmiştir.

- **Omuzlar geniş ve düşük**
- **Çok kısa etekler**
- **Plise veya geniş pliler**
- **Elbiselerde Nö'ler, volânlar ve sırtta eşarplar**
- **Gece elbiselerinde dansa uygun etekler.**

Organza emprimeden duble edilerek hazırlanmış şık bir rop. Arkadaki pana yakadaki papyon robun özelliğidir.

MICHEL GOMA — Ünlü modacının 1962 ilkbahar-yaz kreasyonlarında getirdiği yenilikler ve yünlüden japone bir tayyör.

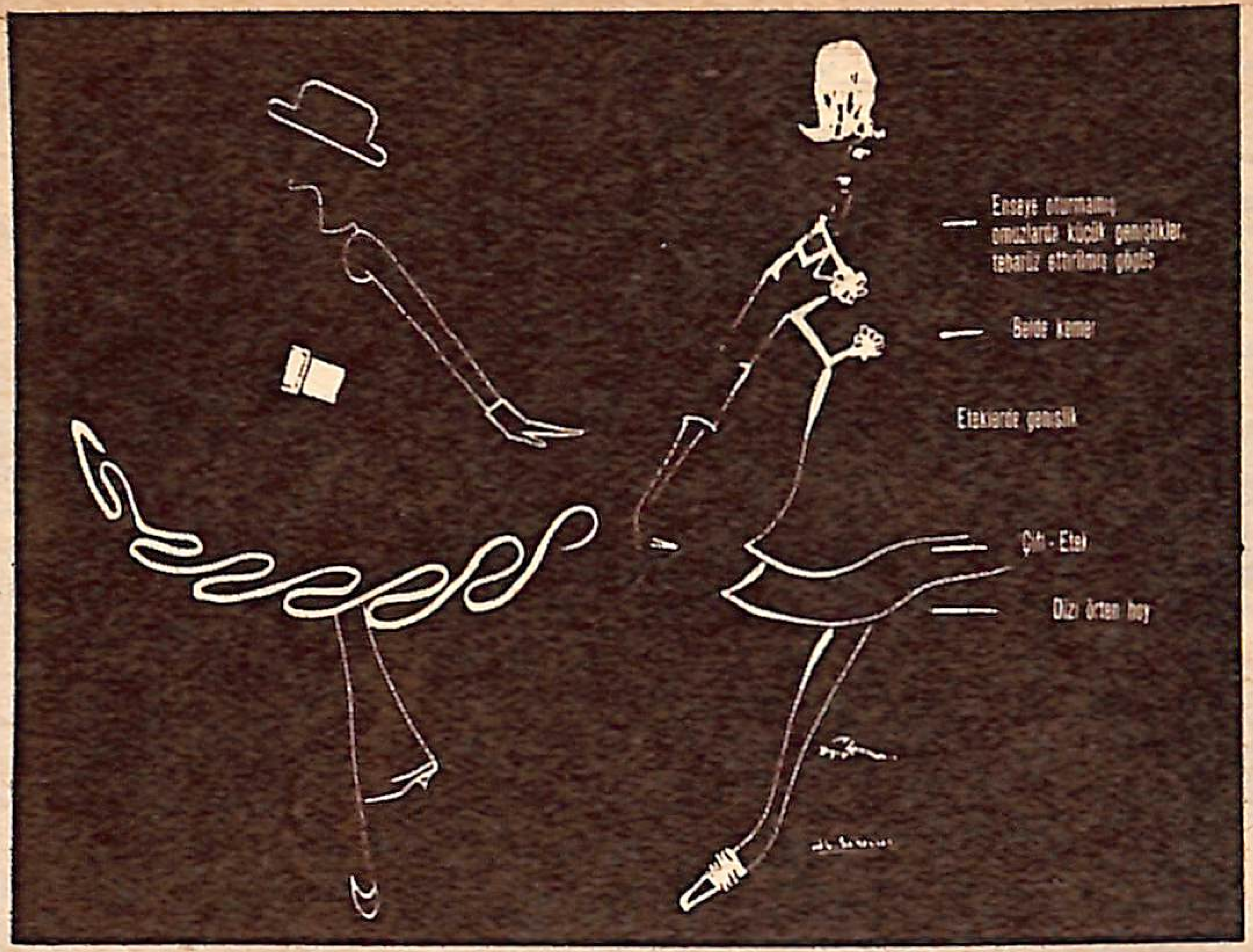
- **Mantolar bol veya redingot.**
- **Silûeti meydana çıkaran kısa tayyörler.**
- **Japone kollar.**
- **Plise veya geniş plili etekler.**
- **Günlük elbiselerde sade hatlar.**
- **Kokteyl elbiselerinde tünikler, eteklerde pliseler.**
- **Tuvaletlerde harikulâde nakışlar.**

CHARLES DEMERY — **Üzerine konan bantlarla döpiyes hissi veren, mısır sarısı ve kızıl kahverengi desenli poplinden pratik bir elbise. Düz olan eteğin arkasında iki plikaşe vardır.**

1962 MODASINDAN İKİ DESEN

Ünlü modacılardan Bob Bugnand'ın görülen «twist» deseni (solda), 1962'de bütün modacıların gece elbiselerinde birleştiği bir etek olmuştur. Bu tip elbiselerle geniş sentürler takmak çok modadır. L. Feroudun ana hatlarını belirten deseni (sağda).

EĞER YENGEÇ BURCUNDA (21 haziran - 22 temmuz)
DÜNYAYA GELMİŞSENİZ SİZ NASIL BİR İNSANSINIZ?...

ASTROLOJİ 1962'den çeviren: SEVİL

Yengeç Burcu suya ait bir burçtur. Yıldızı Ay'dır. Tabiatta bu burç meyva verme zamanına tekabül eder. Analık sembolüdür. Bu burç, analık, aile, millet, vatan, mazi ve nehrin çağlıyan sularını temsil eder. Başlangıcı olmıyan sonsuz hayat prensipine dayanır. Esasen sembolü olan su hayatın anasıdır.

Bu burçta doğanların uğurlu madeni gümüş, uğurlu taşı inci ve aytaşı, rengi beyaz, uğurlu günü pazartesidir.

BU BURÇTA DOĞANLARIN SIHHİ DURUMLARI

Göğüs, hazım cihazı ve lenfatik sistemleri hassastır. Hazım güçlükleri, kramplar, mide ülserleri bu burçta doğanlarda sık görülür. Lenfanjit olurlar. Kadınlar süt verme ve memeden kesme zamanları zorluk ve rahatsızlık çekerler. Ömürleri uzundur.

RUHİ DURUMLARI Yengeç Burçlular çok karışık ruhlu insanlardır. Hislerini yarılması imkânsız bir kabuğun altında saklarlar. Burçlarının sembolü olan yengecin kabuğuna çekilmesi gibi. Huzursuz, çabuk gücenen insanlardır. Yıldızlar âlemine sıkı bağlarla bağlıdırlar. Maziye çok bağlı, istikbale yönelmiş, ikisi arasında mütereddit, karar veremeden bocalarlar. Mantıktan mahrum ve heyecanlı bir his met ve cezrine tâbi olarak, bazan şuuraltını zorlarla, hisleri bazan da yeniden, ıstırap çekme korkusu ile şuuraltına gizlenir.

Bu burçta doğanlar sadece hissî mevzulara alâka gösterirler. Önsezileri de kuvvetlidir. Devamlı olarak his âleminde yaşarlar. Halledilmesi gereken acıklı problemleri de budur. Hayatta mücadeleci değildirler. Fikrî faaliyetleri kuvvetlidir. Aldıkları hisleri, öğrendikleri fikirleri kendilerinde bir müddet saklayıp olgunlaştırır; yumuşatıp yaralayıcı ve sivri kısımlar varsa, onları ayıkladıktan sonra tekrar ortaya çıkarırlar.

Hassas ve şair ruhludurlar. Koç Burcunda doğanların cesareti, Boğa Burcunda doğanların kuvveti veya İkizler Burcunun parlaklığı onlarda yoktur. Dıştan değişiklik sever gibi görünürlerse de, bunun arkasında sebat ve inatçılıkları gizlidir. İşe başlamak için müsait zamanı beklerler; beklerken başka işler de yaparlarsa da asıl gayeden vazgeçmezler.

Gururlu ve alıngandırlar. Kabul etmek istememelerine rağmen, oldukça maddidirler.

Konfora, rahata düşkündürler, hayale dalmayı kolaylaştıran büyük koltukları, yarı karanlık odaları, hafif ışıklı lâmbaları severler. İyi ve nazik bir insandırlar. Biraz egoistseler de başkalarını üzmeyi sevmediklerinden, umumiyetle egoistlikleri farkolunmaz.

SOSYAL HAYATLARI Tamamiyle hissî temeller üzerine kurulmuştur. Bu burçta doğan insan her şeyden evvel sevilmeyi ister, başkaları ile anlaşması karşıdakinden sevgi görüp görmemesine bağlıdır. İş hayatında patronundan aldığı paradan daha çok onu ilgilendiren, kendisine söylenecek bir-iki güzel sözdür. Bu burçta doğanlar, utangaç ve bazan münzevi insanlar olduklarından, hakiki arkadaşları azdır. Fakat cemiyette sevilirler. Eğer, kendi muhitlerinde olursa, çok iyi ev sahibeliği yaparlar, misafirlerine karşı samimidirler.

HİSSÎ HAYATLARI Yengeç Burcunda doğanların kadın veya erkek, ne olursa olsun, aşka büyük ihtiyaçları vardır. Bütün hareketlerinin manivelâsı hisleridir. Muhayyileleri kuvvetli ise, hassastırlar. Şairseler, ince, rakiktirler. Devamlı bir hayal atmosferi yaratıp orada yaşamayı severler. Etraflarındaki dokunulabilinir dünyayı yarı karanlık bir halde seyretmeyi severler. Daha ziyade babaya çekerler, mükemmel bir kocadırlar. Kıskançtırlar ve karşılarındakinden aşklarının elle tutulur delilini isterler. Evlerini çok sever, evlerinden dışarı çıkmak istemezler.

MESLEKİ DURUMLARI Ayın ve Jüpiterin esrarengiz tesiri, Yengeç Burçluları seyahate teşvik eder, gayet iyi denizci olurlar, denizci, donanma subayı, balıkçı v.s. gibi.

Bazan da odalarında oturarak uzun seyahat romanları yazarlar. Maziyi sevdiklerinden tarihçi ve antikacı da olurlar. Arkeoloji de çok sevdikleri bir konudur. Ressam olarak deniz resimleri yaparlar. Su ve içki ile ilgili bütün mesleklerde muvaffak olurlar. Büyük bir işte kimse tarafından tanınmamaktansa, küçük ve sevildiklerini hissettikleri bir işte çalışmayı tercih ederler.

Yengeç Burcunda doğan meşhurlar şunlardır: Kiraliçe Marie-Antoinette, Amiral Courbert, Dr. Charcot, muharrir Jean Cocteau, ressam Corot, müzisyen Gluck, şair La Fontaine.

GELECEK HAFTA:
Aslan Burcu'nda (23 temmuz ile 22 ağustos) arasında doğanların durumunu öğreneceksiniz.

Yılın En güzel, En sıhhatli Çocukları

Kadir Güven
Zonguldak - EREĞLİ

Lâle ve İskender Radomira ikizler - İSTANBUL

Orhan Ateşler
İZMİR

Jak Sevilya
BURSA

Hakan Çolak
BİGA

Salih Saat
SAMSUN

Gülşen Özel
AYVALIK

Gülhan Şenol
İSTANBUL

Nezahet Güven
Zonguldak - EREĞLİ

Ş. Kudret Ketenci
AKŞEHİR

Alev Çetintürk
İZMİR

Hülya Gürcü
İSTANBUL

OKUYUCU MEKTUPLARI

Çamlıcadan Bay B. Akolu'na:

Siraküza'daki ağlıyan heykel'den çıkan gözyaşlarının birçok körü ve yürüyemiyen kimseleri iyi ettiğini, bu durumda bulunan hastaların oraya götürülüp bir deneme yapılmasını tavsiye ediyorsunuz. Siraküza gibi Avrupanın merkezî sayılan bir yerinde bulunan bu şifalı suyun Batılı hekimler tarafından denenmiş olduğunu, hiç olmazsa bu mevzu üzerinde durduklarını tahmin ederiz. Müspet ilimler üzerinde uğraşan tıp muhakkak ki sulardaki şifa hassalarını da tetkik etmektedir. Tavsiyenize teşekkürler.

■

Vandan Bay Ş. Sönmez'e:

Şakir, Arapça bir kelimedir. "Şükreden" mânasına gelir.

■

Londrada Bay Hasan Mustafa Karagüzlüye:

Mevzuunu kendi hayatınızdan aldığınız romanınızı bizim neşretmemiz mümkün değildir. Hayat mecmuasının abone şartları üçüncü sayfasının sol alt köşesinde yazılıdır. Merkez Bankası vasıtasiyle adresimize 100 Türk Lirası karşılığı para göndermeniz lâzımdır. Bu, âdi posta ile bir yıllık abone ücretidir.

■

Beşiktaştan Bayan F. Hü'ye:

İstediğiniz adresi veriyoruz: «Mr. Alain Delon, Unifrance Film, 77, Avenue Champ-Elysées, Paris 8. France.»

MUNZURU FETHETTİLER — Erzincan Askerî Lisesi'nin genç öğretmenleriyle yedek subay öğretmenler için en büyük zevk, pazar günleri topluca Munzur Dağı'na çıkmak. Resim amatör dağcılardan birkaçını gösteriyor.

Okuyucularımızdan Bay Ö.N.'ye:

1931 senesi 6 aralık pazar günü sabah ezanı 5.42'de okunmuştur.

■

Bay Feridun Çamlıbel'e:

On iki yıl önce Ankarada arkadaşınız olan Güngör Mendeş sizi arıyor. «Tahrirat kâtibi, Karacabey, Bursa» adresine mektup yazınız.

Kitap yardımı istiyen öğretmen:

"Bay Yaşar Ergene, Hamzalı İlkokulu Yd. Sb. Öğretmeni, Şefaatli, Yozgat". Bölgesindeki halkı aydınlatmak ve öğrencilere fayda sağlamak için bir köy kitaplığı açmış. Okuyucularımızdan kitap, gazete ve mecmua yardımı bekliyor.

■

Lüleburgazdan B.S.S.'ye:

Bilmecelerde «Arabası, anan, abeskız» gibi kelimeler kullanmamak lâzım. Zahmetinize teşekkürler.

■

Eskişehirden Bay Tekin Ünat'a:

Siparişiniz sizi bulamayıp geri gönderildi. Açık adresinizi bildirmenizi rica ederiz.

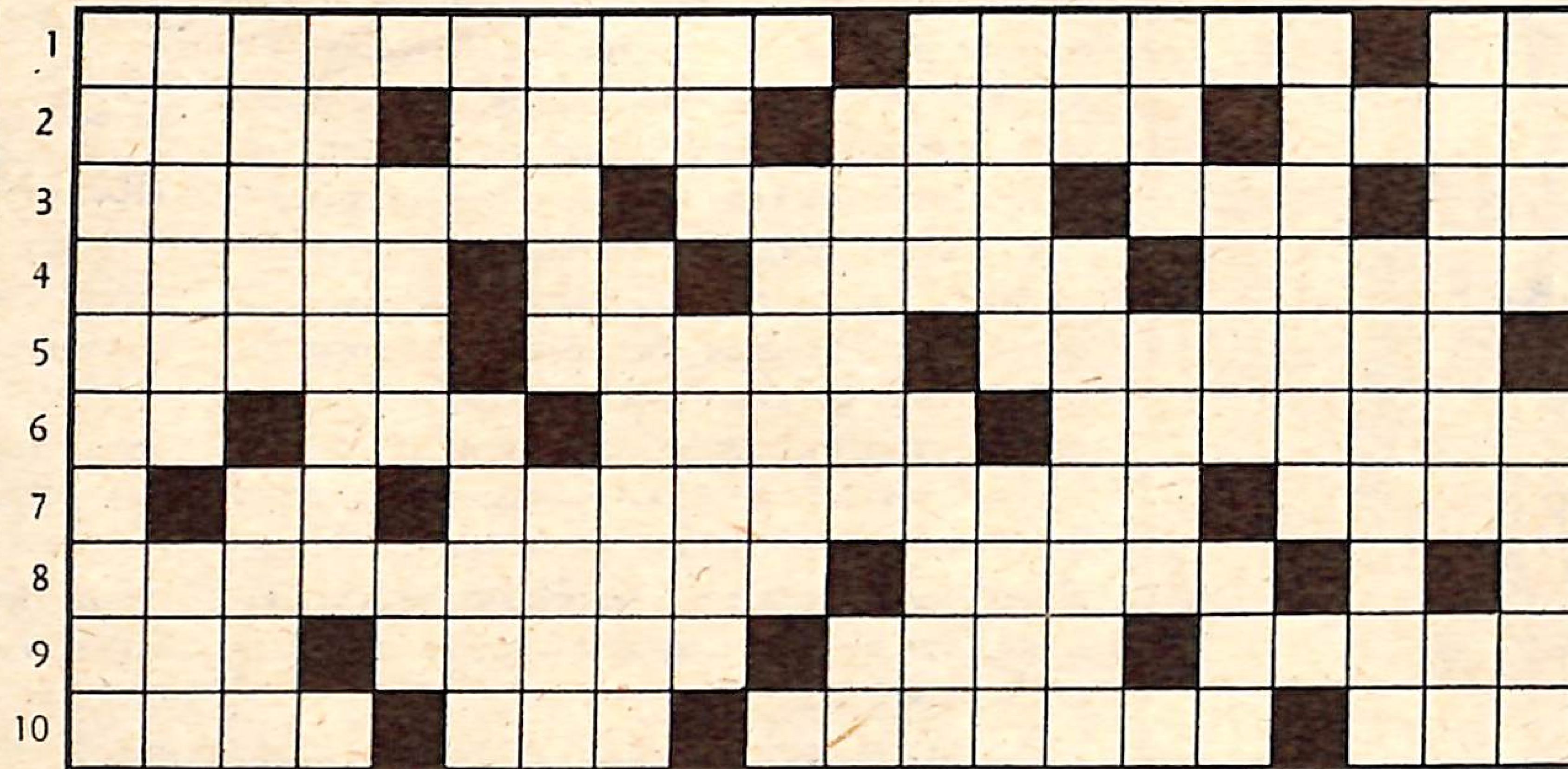
YENİ ÇIKAN KİTAPLAR

NOBEL ARMAĞANLARI: 60 yıldır Nobel armağanlarını kazananlar. Hazırlıyan: Dr. Muammer Çetinçelik. Evren Yayınları. 82 sayfa, 4 Lira.
İSTİKLÂL DESTANI: Cenap Ozankan'ın şiirleri. İnkılâp Kitabevi, İstanbul. 96 sayfa, 250 Kr.
ECZACI: Roman. Yazan: Tevfik Hacıbeyoğlu. İstanbul. 88 sayfa, 2 Lira.
ÇOCUK, BU MEÇHUL: Çocuk terbiyesi. Suzan Isaacs'dan çeviren Muammer Tuncer. Anten Yayınevi. 264 sayfa, 10 Lira.
ROMEO JULİETTE VE KARANLIKLAR: Roman. Jan Oçenaçek'ten çeviren: Şerif Hulûsi. Hilmi Kitabevi, İstanbul. 148 sayfa, 5 Lira.

Bir Düzeltme

7. sayımızın 5. sayfasında, Amerikan Kız Kolejinde verilen konserden bahsedilirken «Üsküdar» yerine «Arnavutköy» ismi yazılmıştır. Özür dileriz.

BİLMECE

GEÇEN HAFTAKİ BİLMECENİN ÇÖZÜMÜ

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
1	B	E	L	E	D	İ	Y	E	Z	A	B	İ	T	A	S	I	■	İ	R	İ
2	İ	Ş	A	R	E	T	■	D	İ	Y	A	R	■	H	İ	S	A	R	■	M
3	R	E	M	İ	L	■	T	A	R	A	K	■	K	İ	N	■	K	A	M	A
4	A	K	■	K	İ	L	O	■	A	■	A	S	A	L	E	T	■	D	A	L
5	D	A	L	■	L	A	P	A	■	Ü	R	E	M	E	K	■	K	E	Z	A
6	E	R	A	M	İ	L	■	D	E	M	A	D	E	M	■	M	İ	■	E	T
7	R	I	H	■	K	E	M	A	N	E	■	A	R	■	K	A	T	A	R	■
8	■	Ş	İ	N	■	Z	İ	Y	A	R	E	T	■	M	A	H	A	R	E	T
9	T	I	K	A	M	A	K	■	L	A	V	■	K	U	Ş	■	B	A	T	I
10	İ	■	A	M	E	R	İ	K	A	■	A	P	A	Ş	■	L	E	P	■	G

SOLDAN SAĞA: 1: Herkesin yaptırması gereken bir aşı — Utanılacak yabancılar — Alkış sesi. 2: Hususi — Üzerinde yemek yediğimiz dört ayaklı — Tavan süsü — Irak. 3: Osmanlı hükümdarlarına böyle denirdi — Elem — Tersi Bey — Uzak işareti. 4: Almaç — Eser — Yas — Petrol çıkan bir bölge. 5: Sayı — Okul paydosu — Raslama. 6: Binek hayvanlarından — İçkili eğlence yerlerinden — Memurların sene doldurarak yükselmesi — Elektrik, kalorifer gibi hizmetler için binalarda yapılan düzen. 7: İkinci harfin okunuşu — Giden (iki kelime) — Cüppe. 8: Kimya terimi — Tersi başka ırktan karı-kocanın çocuğunun karışık tipi. 9: Herkese açıklanmaması gereken gizli şey — Savruk ve kırıp döken — Gök rengi — Kuşatma. 10: Uzak — Güneşin doğuş yeri — Polis mevkii — Seğirme hastalığı.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1: Tanzifat aracı. 2: Etraflıca tafsilât verme — Aynaların arkasındaki. 3: Eski bir ayakkabı cinsi — Arpa suyu içkisi. 4: İngiltere Kıraliçesinin ismi. 5: Plân — İkinci dereceli. 6: Kör — Gözetleme. 7: Tanık — Akıl. 8: Sahip — Subaylar (eski terim). 9: Çiçek sapı — Onarım. 10: Tersi kız evlât. 11: Hakkaniyetle iş görme — Arapçada su demek. 12: Hayır değil — Kabir. 13: Bir ecnebi parası — Dertlilerin aradığı. 14: Çok değil — Eskiden on paralıklara verilen isim. 15: Bir ecnebi parası — Yıl. 16: Şarkta bir çayın adı — Mesafe ölçüsü. 17: Türkiyedeki Rumlarla değiş edilerek Yunanistandan gelen Türklere verilen ad. 18: Eşitlik. 19: Özentili gösteriş ve takıp takıştırma veya süsleme — Borazan sesi. 20: Cereyan eden — İçinde yemek yediğimiz porselen, emaye veya çinko kab.

BİNBİR GECE MASALLARININ EN MERAKLISI

Alâaddîn'în Lâmbası

HAZIRLIYAN: ORHAN BÜYÜKDOĞAN

10

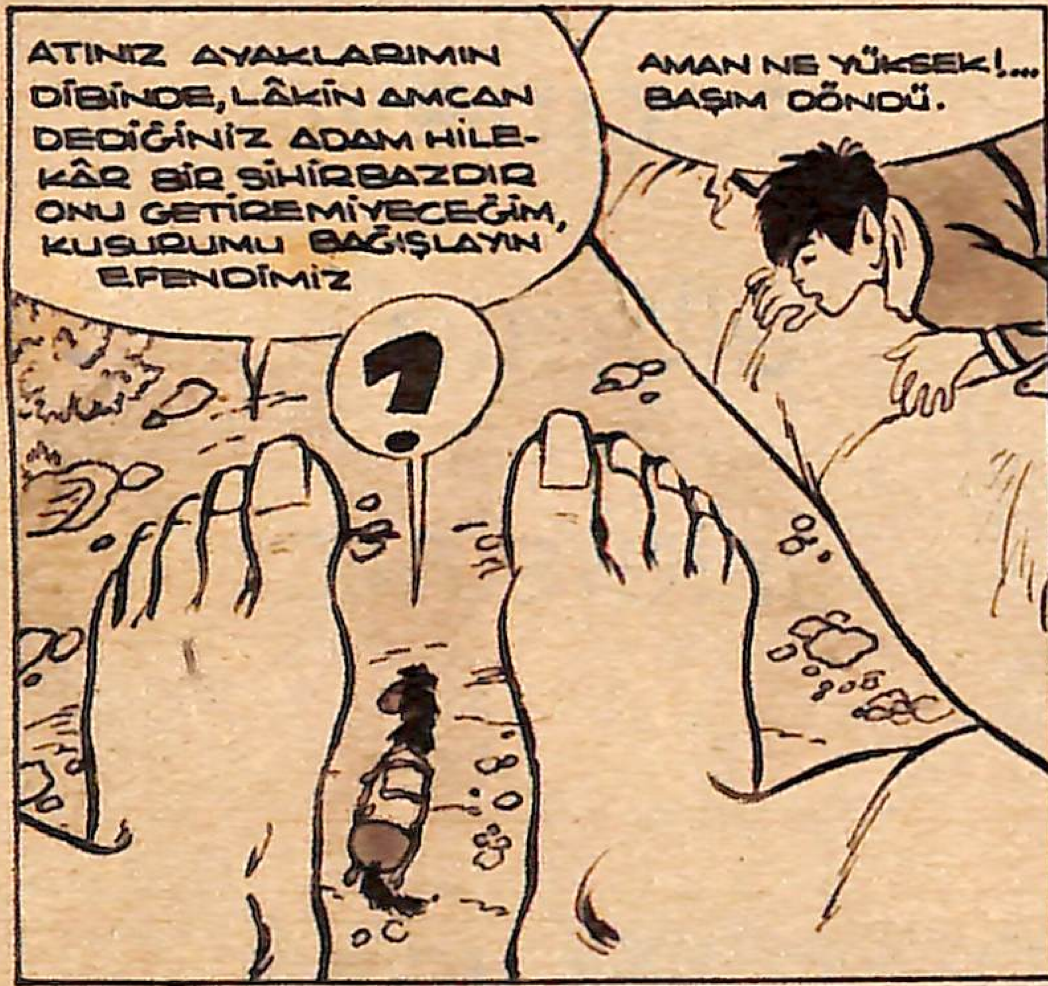

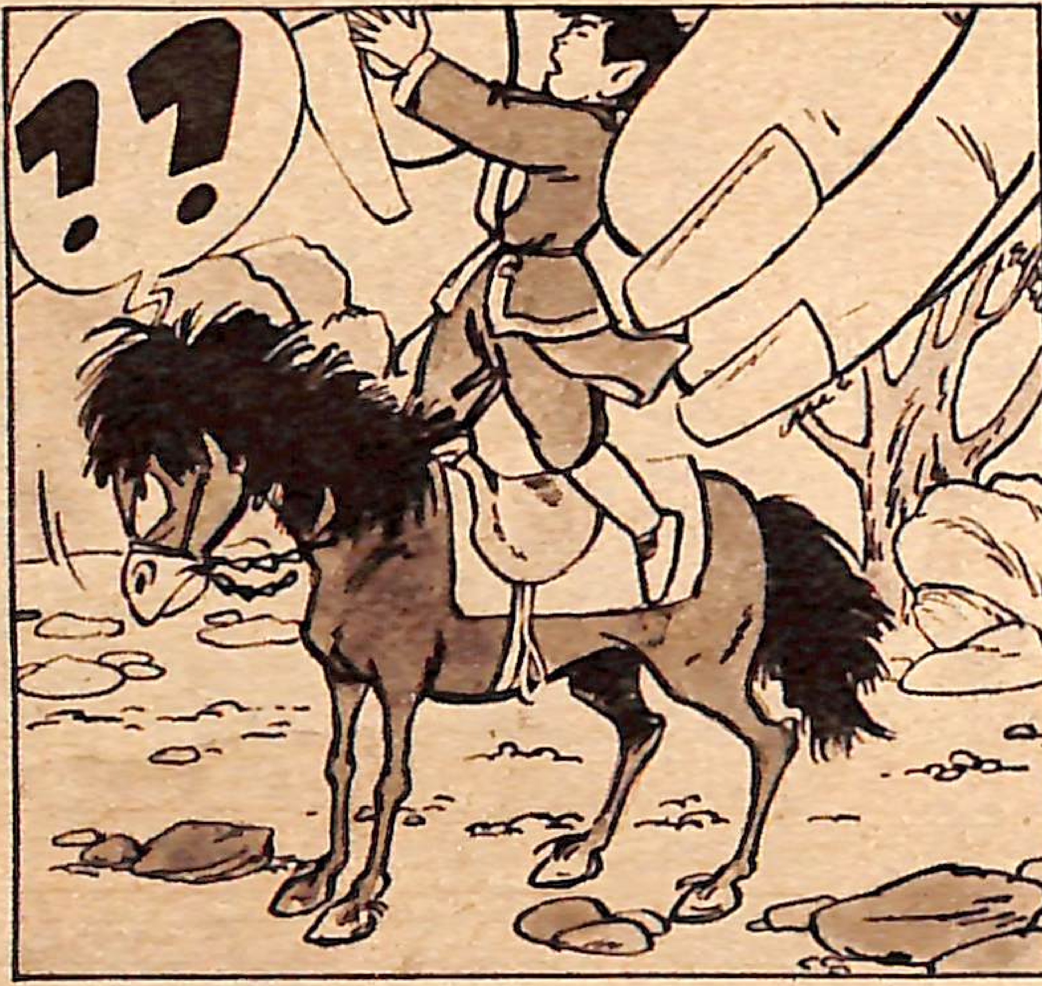

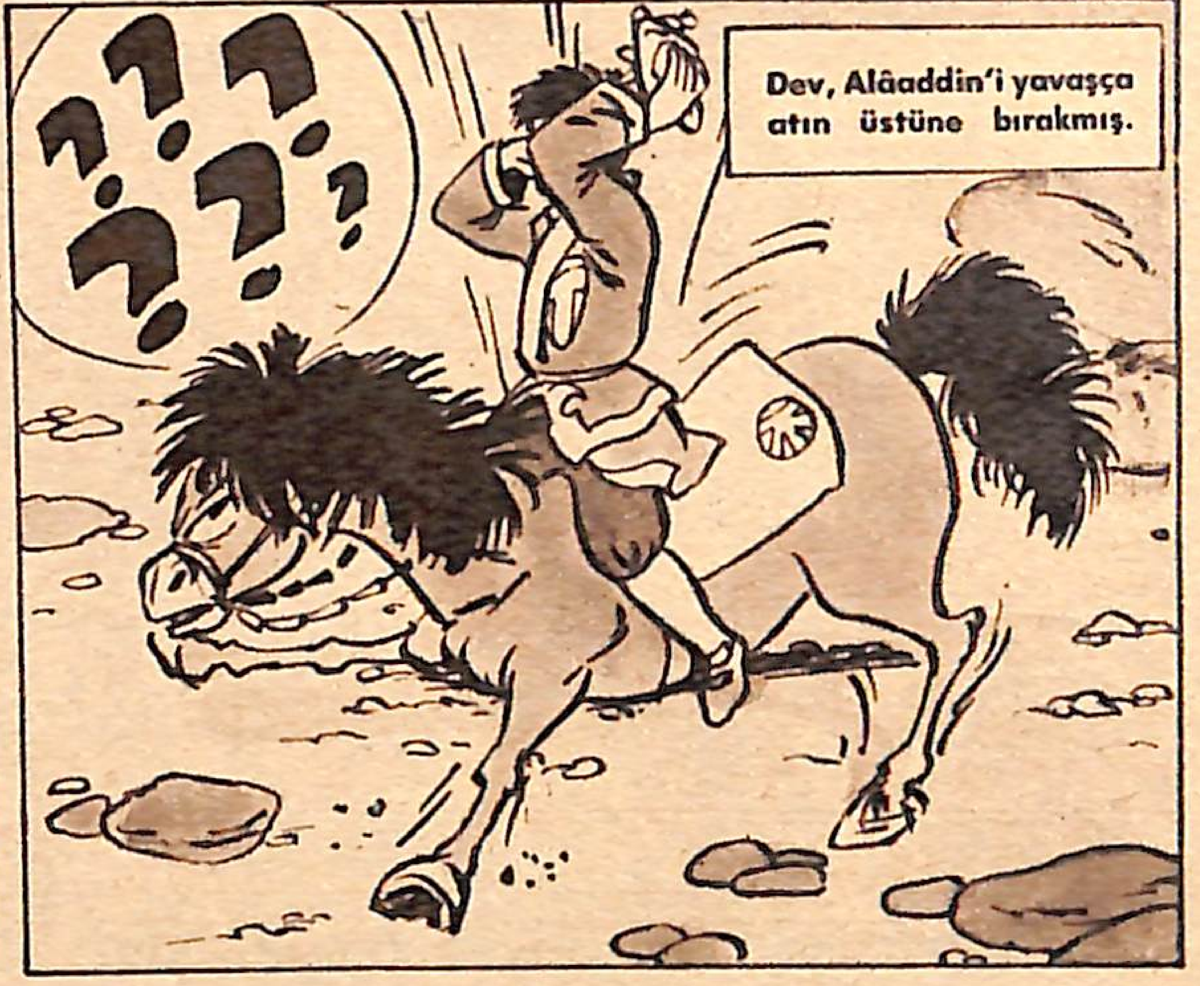

(Devamı gelecek sayıda)

Antonella Lualdi

ve yıldızların onda dokuzu gibi

LUX

tuvalet sabununuzu 3 güzel renk ve beyazın arasından seçmeyi elbette istersiniz.

LT 62/15 GRAFİKA

Meşhur an'anevi beyaz renge ilâveten 3 güzel ve tatlı renk - toz pembe, gök mavi, filizî yeşil.

Yeni ambalâjı sayesinde mükemmelen muhafaza olunan LUX'ün yeni hafif kokusunu çok beğeneceksiniz.

Seçeceğiniz renk ne olursa olsun, LUX'ün saflığını, teni temizleyen ve ona kadife yumuşaklığını veren koyu ve tesirli köpüğünü daima bulacaksınız.

